

HALKIN KURTULUŞU

21 MART 1977
250 KURUŞ

49

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

HALKIMIZ SOSYAL-EMPERYALİST TALANA İZİN VERMEYECEKTİR

Sıkılan her kurşunun hesabını soracağız

GENİŞ KİTLELERİN KATILDIĞI TOPLANTILAR, GÖSTERİLER DÜZENLEYEREK SOSYAL-EMPERYALİZMİ VE ANDLAŞMALARIN İKİYÜZLÜLÜĞÜNÜ TEŞHİR EDELİM.

YENİ İMZALANAN ANDLAŞMALARA KARSI MÜCADELE EDELİM.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ülkemizdeki yayılması geçtiğimiz günlerde faşist MC'nin Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in Rusya gezisi ile çok önemli bir döneme girdi. Bu sözde "dostluk" gezisinin sonunda Türkiye ile Rusya arasında üç andlaşma imzalandı. Bu andlaşmalar ekonomik, bilimsel teknik konuları ve "hava korsanlığı"nı önleme vebu konuda birlikte davranmayı içermektedir. Çağlayangil'in gezisinden sonra yayınlanan ortak bildiride, faşist MC'nin uzun bir süredir "imzalanmıyacak, ertelendi" vs. diyereke geçiştirmeye çalıştığı "siyasi belge"nin yakında imzalanacağı da açıklanmaktadır.

Gezi sırasında gerici basında Çağlayangil 'in nereleri gezdiğine, hangi otelde hangi yemeği yediğine varıncaya kadar anlatan yazılar yer aldığı halde, neler konuşulduğu, hangi konuların nasıl ele alındığı, andlaşmaların kapsamının ne olduğu konusunda hiç bir bilgi verilmedi. Faşist ve sosyal-faşist yüzler, masa başında Türkiye halkının kaderiyle oynamaya kalkışan eller ustaca gizlendi. Ama öyle gerçekler vardır ki, zorunlu olarak gün ışığına çıkar. İstenildiği kadar "dostluk", "işbirliği", "dayanışma" perdeleri ardına gizlenmeye çalışılsın, yapılan bu andlaşmalar sosyal-emperyalistlerin ülkemizdeki yayılmasının ve onun saldırgan ve hegemonyacı yüzünün en açık göstergele-

De.sa.7.sü.3'de

Lenin'in önderliğindeki Sovyetler Birliği halkımızın gerçek dostuydu!

16 Mart 1921 andlaşması kölelik değil kardeşlik anlaşmasıydı

Çağlayangil'in Ziyareti ve andlaşmaların imzalanması sırasında Sovyetler Birliği'nde sosyal emperyalistler basınları ve radyoları aracılığıyla şu safsataları yaydılar: "Bu andlaşmalar Lenin'in 16 Mart 1921'de Ankara hükümeti ile imzaladığı andlaşmanın yıldönümünde aynı muhteva , aynı dostluk ve yardımlaşma ruhuyla yapılmaktadır"(!) Türkiye'den de bir kısım gerici basın ve bazı aydınlar bu koroya katıldılar.

Bir de gerçeklere ba-

De.sa.7.sü.6'da

Geçtiğimiz Perşembe günü Uşak'da faşist milislerin devrimci öğrenci Haydar Öztürk'ü öldürmesi üzerine devrimciler ve Uşak halkı şehitlerini bağrına bastı. Katledilen devrimcilerin, yurtseverlerin mücadele bayrakları haline gelmesinden korkan faşist Uşak valisi ve polis Haydar Öztürk'in cenazesini apar topar kaçırarak gömmek istedi. Ama devrimciler ve Uşak halkı polisin bu tertiplerine fırsat vermedi. Polis devrimci öğrenci Haydar Öztürkün cenazesinin tutulduğu Yay-Kur yüksek okuluna makinalı tüfekler ve bombalarla hücüm ederek bir kız öğrenciyi daha öldürdü ve onlarca öğren-

De.sa.7.sü.7'de

ZANU HEYETİNİ SELAMLIYORUZ

On yıldan fazla bir süredir, emperyalizme, ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı kararlılıkla savaşan Zimbabwe halkının bağımsız bir milli-demokratik devlet kurma mücadelesinde en ön safta yer alan ZANU örgütünün temsilcisi heyeti, devrimciler yurtseverler ve tüm emekçi halkımız tara-

FAŞİST MC Z A N U HEYETİNİ SINIRDIŞI ETTİ

ZANU heyeti ,faşist diktatörlük tarafından yurtdışına çıkarıldı. Bu, faşist diktatörlüğün halk düşmanı ,zalim yüzünü ve iki yüzlülüğünü sergiliyen bir karardır.

Halkımız, ırkçılığa, sömürgeciliğe, emperyalizme ve iki süper devletinhegemonyacılığına karşı kararlı ve yiğit bir mücadele yürüten ZİMBABWE halkını sonuna kadar desteklemekte ve faşist diktatörlüğün bu kararını nefretle karşılamaktadır.

"VUR EMRİ" BİR KATLİAM HAZIRLIĞIDIR

Faşizmin zindanlarından kurtulan devrimci ve yurtseverlerin katline fırsat vermeyeceğiz

Bir hafta önce beş devrimci ve yurtseverin Ankara Cezaevinden kaçması üzerine başlayan faşist saldırı halen devam etmektedir. Beş gencin bulunması için sürdürülen karşı-devrimci kampanya sırasında birçok devrimci ve yurtsever tutuklanmış, yüzlerce ev polis tarafından kanunsuz olarak basılmış ve aranmıştır.

Kızıldere, Nurhak katliamlarının sorumluları şimdi de yeni saldırılar için zemin hazırlamakta-dırlar. İçişleri bakanlığı ve polis sorunları kaçanların "tedhiş eylemlerine girişecekleri", "THKO'ya mensub oldukları" "THKO'nun yeni eylemlere başlıyacağı" gibi iddialar öne sürmektedirler. Öte yandan polis beş devrimci ve yurtsever için "vur emri" çıkararak katliam hazırlığı içinde olduğunu göstermiştir. Ama halkımız devrimci ve yurtseverleri bağrına basacak, yeni kızıldere'lerin, Nurhakların yaratılmasına fırsat vermiyecektir.

Türkiye ve Yunanistan Halkları Kardeştir

Savaş kışkırtıcılığına son!

Türkiye ve Yunanistan Halkları Kardeştir.

Türk Deniz ve Hava Kuvvetlerinin 21-28 Mart tarihleri arasında Ege'de yapacağı askeri tatbikatlar Türkiye ile Yunanistan arasındaki gerginliği yeniden arttırdı. Yunanistan hükümetinin bütün başvurularına rağmen Türk hükümeti bu konuda en küçük bir adım bile geri

De.sa.7.sü.9'da

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Halkın Yolu ve Halkın Birliği gazeteleri ile birlikte yürüttüğümüz kampanyanın bir parçası olarak ortak basın toplantısı düzenlendi

Gazetemizin Halkın Yolu ve Halkın Birliği gazeteleri ile birlikte açmış olduğu "Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyası sürüyor. Kampanyayı kamuoyuna duyurmak ve kitlelerin desteğini kazanmak yolunda bir adım olarak üç devrimci gazetemizin imzalarıyla ortak bir afiş yapılarak İstanbul'da ve yurdun çeşitli yerlerinde afişlendi. 15 Mart 1977 Salı günü bir basın toplantısı düzenlenerek, basına bir ortak açıklama yapıldı. Açıkla-

De.sa.7.sü.3'de

"işkenceciler! Çığ gibi büyüyen biz; yıkılan sizsiniz"

14 Şubat günü Sivas'ta bir suçlama sonucu polis nezaretinde Selçuk karakoluna götürüldüm. Karakola giderken araba içinde polisler tarafından dövülmeye başladım, karakolda da cop, tekme ve sopalarla feci şekilde dövdüler ve sabaha kadar uyutmadılar. Pazartesi sabah beni bizzat şube müdürü Tarzan İbrahim emniyete götürdü. MİT'ten gelen uzman bir işkenceci ta

De.sa.7.sü.5'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

İÇEL(Merkez, Erdemli, Mut)	207
Akkuş - ORDU	24
ÇORUM(Merkez, Sungurlu)	220
TUNCELİ	446
Pazarcık - MARAŞ	41
İSTANBUL	200
ANKARA	247
Arguvan Malatya	89
GİRESUN - Alucra	22
Viranşehir - Urfa	82
Beşikdüzü - TRABZON	21
BURSA	130
KARS(Merkez, Iğdır, Susuz)	504
Gelibolu- ÇANAKKALE	23
AFYON	74
ALMANYA	244
Havza-SAMSUN	164
HOLLANDA	1
YOZGAT	135
Zara-Sivas	42
Niksar-TOKAT	47
KONYA(Seydişehir, Bozkır)	136
KIRŞEHİR	40
KAYSERİ	32
Tavşanlı- Kütahya	100
İZMİR	456
Sındırgı- BALIKESİR	50
TOPLAM	3777
Geçen haftaların toplamı	97616
GENEL TOPLAM	101393

HALKIN KURTULUŞU

DURUM VE GÖREVLERİMİZ

GÖZÜMÜZ ÜZERİNİZDE

İçinde bulunduğumuz günler, ülkemiz açısından, emperyalistlerle bağımlılık ilişkilerinin güçlendiği, egemen sınıfların baskı ve terörünü artırdığı ve genel olarak ezilen halk yığınlarının muhalefetinin yükseldiği günlerdir.

Bir yandan Amerikan emperyalizmi, genel olarak Ortadoğu ve Balkanlarda, özel olarak da Türkiye'de sarsılan hegemonyasını ekonomik, siyasi ve askeri alanlarda yeniden pekiştirmeye uğraşırken, bir yandan da Rus sosyal-emperyalizmi bu bölgede Amerikan emperyalizminin hegemonyasını kırmaya ve ekonomik, siyasi ve kültürel alanlarda yayılmaya ça

De.sa.7.sü.8'de

Emperyalistlerin ve siyonistlerin kanlı tertibi:

Kemal Canbolat pusuda katledildi

15 Mart günü Lübnan'da faşist katiller, yeni bir kanlı saldırıyla ilerici Lübnanlı müslüman emekçilerin önderi Kemal Canbolat'ı öldürdü.

Bu, sadece Lübnanlı emekçilerin birliğini, Filistin Arap halkıyla beraberliği savunan önemli bir halk siyaset adamının yokedilmesi değil, aynı zamanda arap halklarının birliğini ve beraberliğini bozmak isteyenlerin bir kışkırtma eylemidir. Bir iç savaş kışkırtıcılığıdır.

Bu cinayet ve kışkırtmanın arkasında da halkları bölüp birbirleriyle çatışma içinde zayıf düşürme çabasında olan iki süper devlet ve işbirlikçileri bulunmaktadır.

İki Süper devlet ve onların kanlı entrika ve saldırılarını nefretle protesto ediyoruz.

Lübnan emekçileri bu cinayetin hesabını ergeç soracaktır.

Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri bütün dünyada yükseliyor

ZANU temsilcileri basın toplantısı yaptı

'Zimbabve halkı tamamen bağımsızlığı kazanıncaya kadar silahı elden bırakmayacağız!'

ZANU heyeti başkanı Chiwara yoldaş, kısa açış konuşmasında şunları söyledi:

"İngiliz emperyalizmi Zimbabve'deki ajanları vasıtası ile 80 yıldan uzun bir süre Zimbabve'de zulüm ve sömürü uyguladı. Beyaz azınlığın, Zimbabve'deki Afrikalı çoğunluğun haklarını tanımayı reddetmesi bizi mücadeleye atılmaya zorladı. Ben dünyadaki anti-emperyalist güçlerin emperyalist güçlerden çok daha hızlı bir şekilde geliştiğine inanıyorum.

Soru : Parti 1963'de kuruluyor. Silahlı mücadele bu tarihten birkaç yıl sonra başlıyor. Bu yıllarda temel mücadele anlayışınız neydi? Partinin kurulması ile birlikte silahlı mücadele neden hemen başlamadı?

Yoldaş Chiwara : Partimizin kurulmasından önce Zimbabve'de halk sadece siyasi hareketler şeklinde örgütlenmişdi.

ZANU'nun kurulmasından silahlı mücadeleye başlamasına kadar geçen dönemi biz, halkımızı seçtiğimiz yeni yola hazırlamak için kullandık. ZANU'nun önerdiği yeni yolu, bu yolun ne olduğunu, niçin savaşmaya karar verdiğimizi, savaşmakla neler elde etmek istediğimizi, iktidarı savaşarak ele geçirdikten sonra ne yapacağımızı ve bütün bunlara yaklaşmamızın ne olacağını halka açıklamak, anlatmak zorundaydık. Yani ciddi mesele olan silahlı mücadeleye atılma kararının halka kavratılması gerekiyordu. Bu dönem bu çalışmayla geçti.

Soru : Siyasi iktidarı ele geçirmek için seçtiğiniz strateji nedir?

Yoldaş Chiwara : Bu meselede de demin söz ettiğim temel ilkemize dayanıyoruz. Biz kendi kurtarıcılarımızız.

Zimbabve'liler her alanda kendi kaderlerini kendileri tayin etmelidir. Zimbabve halkı kendi ülkesinin siyasetlerini tesbit işine katılmalıdır...

Yoldaş Nudondo : Zanu'nun stratejisinin ve siyasetlerinin tesbit edilmesi ve bu siyasetlerin ve stratejinin ne olduğu tarihi bir perspektif içinde ele alınmalıdır. ZANU'nun kurulması, Zimbabve'deki halk kitlelerinin bir kısmını daha önce kurulmuş olan parti ve siyasi hareketlerin hayal kırıklığına uğratmış olmasıyla birlikte ele alınmalıdır. Çünkü bu partiler reformcu partilerdi ve silahlı mücadeleyi savunmadılar.

Biz şunu kavradık : Bağımsızlığımız İngiltere, Amerika, yahut herhangi bir başka devlet tarafından bize gümüş bir tepsi üzerinde sunulmıyacaktır. Bağımsızlığımız ancak fedakarlık acı ve kanla dolu uzun süreli bir savaş sonunda kazanılacaktır.

Dünyanın dört bir tarafındaki yoldaşlarımızdan ve dostlarımızdan maddi ve manevi destek kabul ediyoruz. Fakat Zimbabve'deki esas silahlı mücadele bizzat Zimbabve halkı tarafından verilmek zorundadır. Ve partimizin en önemli ilkelerinden biri de, kendi gücüne güvenme ilkesidir...

Partimizin esas mücadele biçimi devrimci silahlı mücadeledir. Diğer mücadele biçimleri, grevler, sabotajlar, diplomatik, bunların hepsi esas mücadele biçimi olan silahlı mücadeleye tabidir ve ikincidir...

Bugün emperyalist devletler bir takım uluslararası konferanslar düzenlemektedirler. Fakat bizzat bu konferanslarda bizim silahlı mücadelemizin bir sonucudur. Ve bu konferansların amacı halkımızın devrimci silahlı mücadelesini durdurmaktır. Fakat partimiz şunu çok kesin bir şekilde tesbit etmiştir : Biz konferanslara katılabiliriz. Fakat Zimbabve halkı tamamen kurtarılıncaya kadar silahları elden bırakmayız..."

"Sömürgecilik ve emperyalizmin iğrenç düzeni Zencilerin köleleştirilmesi ve onların satılmaları ile birlikte doğdu gelişti, ve siyah halkların tam kurtuluşuyla kesin olarak son bulacaktır"

MAO ZEDUNG

PAMBERI NECHIMUREN GA!

DEVRİM YOLUNDA İLERİ!

Zimbabwe halkının silahlı mücadelesi kurtuluşun tek yoludur

(ZANU VE ZAPU'DAN OLUŞAN) ZİMBABWE YURTSEVER CEPHESİ, ŞUBAT AYI İÇİNDE MAPUTO'DA BASINA YAPTIĞI BİR AÇIKLAMADA GERÇEK BAĞIMSIZLIĞI KAZANMA YOLUNDA SİLAHLI MÜCADELEYİ YOĞUNLAŞTIRACAĞINI AÇIKLAMIŞTIR.

BASIN BİLDİRİSİNDE YURTSEVER CEPHENİN AMAÇLARININ "EMPERYALİZMİ VE SÖMÜRGECİLİĞİ TASFİYE ETMEK VE BÖYLECE RODEZYA IRKÇI AZINLIK REJİMİNİ DEVİRMEK" VE "ZİMBABWE HALKININ MİLLİ-DEMOKRATİK DEVLETİNİ KURMAK" OLDUĞU BİLDİRİLMEKTEDİR.

YİNE AÇIKLANDIĞINA GÖRE ZİMBABWE HALK ORDUSUNUN (ZİPA) YENİDEN ÖRGÜTLENDİRİLMESİ DE DAHİL OLMAK ÜZERE ÇEŞİTLİ GÜNCEL SORUNLARI GÖRÜŞMEK İÇİN ON ÜYELİ BİR KOORDİNASYON KOMİTESİ KURULMUŞTUR.

ÖTE YANDAN, OCAK 29-ŞUBAT 4 ARASINDA, LUSAKA'DA YAPILAN AFRİKA BİRLİĞİ ÖRGÜTÜ (OAU) KURTULUŞ KOMİTESİNİN 28. TOPLANTISINDA, BÜTÜN AFRİKA'NIN, ZİMBABWE HALKININ SİLAHLI MÜCADELESİNİN DESTEKLENMESİ KONUSUNDA VE "ZİMBABWE'NİN KURTULUŞU İÇİN BİRLEŞİK BİR MİLLİ ORDUNUN KURULMASI" İÇİN KARARLI OLDUĞU BİR KERE DAHA BELİRTİLMİŞTİR.

UZUN YILLAR ÜLKENİN KUZEYDOĞUSUNDAKİ SIK ORMANLIK BÖLGEYİ ÜS OLARAK KULLANAN ZİMBABWE KURTULUŞ SAVAŞÇILARI ZİPA (ZİMBABWE HALK ORDUSU) 1976'DA GİRİŞTİĞİ ÜÇ BÜYÜK SALDIRIYI BAŞARIYLA SONA ERDİRMİŞTİR. BU SALDIRILARDA 1.250 DÜŞMAN ASKERİ ÖLDÜRÜLMÜŞ YÜZLERCESİ YARALANMIŞTIR, BUNUN YANISIRA 145 ASKERİ ARAÇ TAHRİP EDİLMİŞ, 45 UÇAK VE HELİKOPTER DÜŞÜRÜLMÜŞTÜR.

ÖTE YANDAN, SON GÜNLERDE ÇEŞİTLİ YÜKSEK OKULLARI TERKEDEN YÜZLERCE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİ ZİMBABWE GERİLLA BİRLİKLERİNE KATILMIŞTIR.

BAĞIMSIZLIK SAVAŞ MEYDANINDA DOĞAR

Yüzyıllarca sömürgeciler ve emperyalistlerin sömürüsü ve kanlı tahakkümü altında kalmış olan büyük Afrika halkları özellikle 1960'lardan sonra yükselen ulusal kurtuluş mücadeleleriyle sömürgeciliğe ve emperyalizme ağır darbeler indirmişler ve bir bir siyasi bağımsızlıklarını kazanma yolunu tutmuşlardır.

Onların bu başarıları dünya sosyalist devrimini ileriye götüren ve bütün dünya halklarına ve dünya proletaryasına mal olan bir kazanç olmuştur.

1975 yılında Guinea Bissau Mozambik ve Cape Verde'nin bağımsızlıklarını kazanmasından sonra bu yıl mücadele gittikçe daha kesin ve açık bir şekilde Güney Afrika bölgesinde yoğunlaşmış; bunun yanısıra Kuzeybatı Afrika'da da FPOLİSARIO kararlı bir mücadele yürütmeye devam etmiştir.

Güney Afrika bölgesinde, Afrika kıtasında Amerikan emperyalizminin karakolluğunu yapan Güney Afrika ırkçı-faşist beyaz azınlık rejimi ve Rodezya beyaz azınlık faşist rejimi Azanya, Namibya ve Zimbabwe halklarının kararlı silahlı mücadeleleri, bütün Afrika halklarının bu mücadeleye kararlı bir şekilde destek olmaları, ve bütün dünya üzerindeki devrimci ve ilerici güçlerin bu haklı savaşa omuz vermeleri sonucu iyice sallanmaya başlamıştır.

HALKLARIN DÜŞMANLARI KİMLER?

Dünyanın ilerici ve devrimci güçleri bu faşist ırkçı iktidarları devirmek için dayanışma içinde mücadele ederken, başta iki süper devlet olmak üzere bütün karşı-devrimciler de bu bölge halklarının kurtuluşunu engellemeye ve faşist-ırkçı rejimlerin ayakta kalmasına çabalamaktadırlar.

İki süper devlet, Güney Afrika'yı, stratejik önemi, doğal kaynaklarının zenginliği dolayısıyla her zaman pençeleri altında bulundurmak arzusunu taşımaktadırlar.

Halkların yükselen mücadelesi, ABD emperyalistlerinin bölgedeki hegemonyasını ve çıkarlarını ciddi bir şekilde tehdit etmekte ve onu karşı-devrimci entrikalara, saldırı planları hazırlamaya zorlamaktadır.

Bu bölgede de Amerikan emperyalistlerinin yerine geçmek için azgınca çabaların içinde olan sosyal-emperyalizm, ABD emperyalizminin bölgedeki nüfuzunu zayıflatmak ve kendi kanlı tahakkümünü kurmak niyetindedir.

İki süper devletin azgın rekabetleri, ve bu bölgede halkların mücadelelerinin son derece yüksek boyutlara ulaşmış olması, emperyalistlerin ve yerli gericilerin alabildiğine iki yüzlü, alabildiğine kurnaz ve hilekar tuzaklarının bölge halklarına karşı sürekli bir tehdit kaynağı olmasına yolaçmaktadır.

Sosyal-emperyalist talancılar, özellikle Angola işgalinden sonra daha da küstahlaşmışlar ve bütün Afrika'yı tahakküm altına alma hayalleri, onların bunak beyinlerinde iyice depreşmiştir.

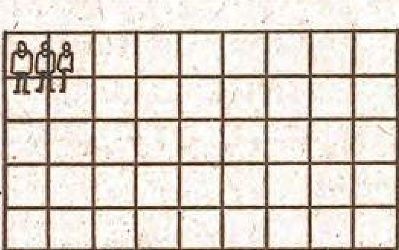
Sosyal-emperyalistler de Amerikan emperyalistleri de dünya halklarının tümünün olduğu gibi, Güney Afrika halklarının da en büyük düşmanıdırlar. Onların ikisi de duruma en uygun karşı-devrimci taktik ve demagojilerle ken-

De.sa.7.sü.5'de

ZİMBABWE'DE

Nüfus ve toprak dağılımı

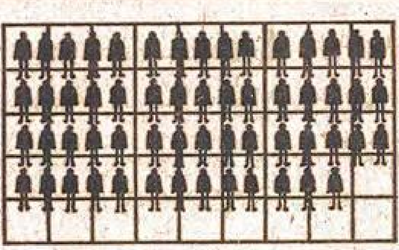
Beyazlar

toprak: 25 milyon hektar

nüfus: 273.000

Afrikalılar

toprak: 25 milyon hektar

nüfus: 5.800.000

her insan 100.000 kişiyi, her kare yarım milyon hektarı temsil ediyor

ZİMBABWE'DE

Irklara göre çalışanların dağılımı

1973

çalışan

beyazlar: 116.300

Afrikalılar: 889.000

Toplam: 1.005.300

Irklara göre kazanç dağılımı

Kazanç:

Afrikalılar: Rodezya $ 319.8 milyon

Beyazlar: Rodezya $ 453.9 milyon.

Rodezya ırkçı beyaz azınlık rejimi buhran içinde kıvranıyor

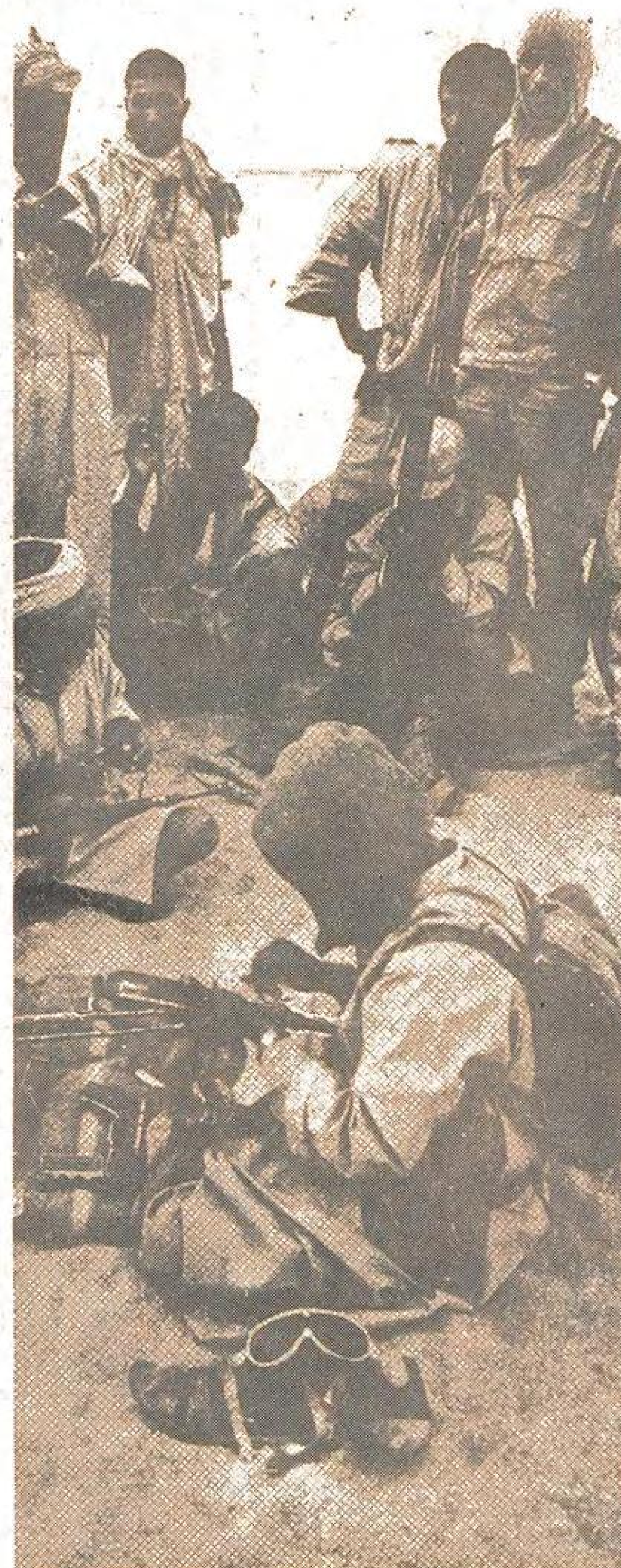
Rodezya ırkçı beyaz rejimi büyük bir buhranın içinde kıvranmaktadır. Geçenlerde askere alınma yaşı üst sınırını 25'ten 38'e kadar yükselten ve 12 yerine 18 ay zorunlu askerlik getiren yeni yasa, bu buhranı daha da derinleştirmiştir.

Bu gün eskiden olduğu gibi sadece bir bölge yerine, ülkenin yarısından fazla bir alana yayılan 4 bölgede dövüşmek zorunda kalan ırkçı yönetim, asker kıtlığı karşısında bu yola başvurmuştur.

Bu yasaya karşı muhalefet (beyaz nüfus içinde) öylesine büyük oldu ki, 12 Şubat'da Savunma Bakanı Reginald Cowper istifa etmek zorunda kaldı.

Beyaz azınlık, savaşın kaybedildiğini kavramakta ve ülkeden dışarıya beyaz nüfusun göçü artmaktadır. Geçen yıl -12 yıl için en yüksek rakam olarak- 14.000 beyaz ülkeyi terketmiştir.

POLİSARİO SAVAŞI SÜRDÜRECEK

Sahra Arap Demokratik Cumhuriyeti (SADR), Frente Polisario (Sagiet al Hamra ve Rio de Oro'nun Kurtuluşu için Cephe) tarafından 27 Şubat 1976'da kurulmuştu.

İşgalci kuvvetleri ülkesinden atmak ve halkını emperyalizm ve sömürgecilikten kurtarmak için kararlılıkla mücadele eden Polisario, olağanüstü zor koşullarda ve yetersiz silahlarla büyük askeri başarılar kazanmaktadır.

Kasım ayında Polisario tarafından yapılan bir açıklamaya göre geçen yıl 6.515 düşman askeri öldürülmüş ve 6.194'ü de yaralanmıştır.

Ulusal haklarını kararlılıkla koruyan Sahra Arap Demokratik Cumhuriyeti, Malagasy Cumhuriyeti, Burundi, Benin, Mozambik, Togo, Gine-Bissau, Ruanda gibi Afrika devletleri ve Kore Demokratik Cumhuriyeti tarafından tanınmıştır.

Ulusal kurtuluşun ancak silahlı mücadeleyle kazanılabileceğinin onlarca örneğinden biri olan Sahra arap halkının kurtuluş savaşı, er geç zaferle sona erecektir.

Çünkü silahı elinde olan, kararlı ve cesur bir halkı yenebilecek, ona boyun eğdirecek hiç bir güç olamaz.

Emperyalizme özellikle iki süper devlete, ırkçılığa, siyonizme ve sömürgeciliğe karşı önemli bir başarı

Afrika-Arap Zirve Konferansı yapıldı

Mısır'ın başkenti Kahire'de toplanan Afrika-Arap Birinci Zirve Konferansı 7-9 Mart arasında, çalışmalarını başarıyla tamamlamıştır.

İki süper devletin birbiriyle rekabet içinde Afrika ve Ortadoğu halklarının mücadelelerini boğazlamak ve dünyayı yeniden paylaşmak için azgın tertip ve saldırılarının gittikçe yoğunlaştığı günümüz koşullarında, bu Konferans, emperyalizme, hegemonyacılığa, sömürgeciliğe karşı kazanılmış önemli bir başarıdır.

Afrika-Arap Zirve Konferansında emperyalizme, hegemonyacılığa, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe, siyonizme ve ırkçılığa karşı aktif ve ortak bir mücadele sürdürülmesi, Ortadoğu ve Afrika'da silahlı mücadele veren ulusal kurtuluş örgütlerinin desteklenmeleri kararlaştırılmıştır.

60 Arap ve Afrika devletinin katıldığı konferansta devletlerarası ilişkilerde, toprak bütünlüğüne, siyasi bağımsızlığa saygı; ve devletlerin eşitliği ilkelerinin temel alınacağı vurgulanmıştır.

Ülkelerin doğal kaynakları üzerinde tam bir egemenliğe sahip olduğu, devletlerarası ilişkilerde şiddete başvurma ve toprak ilhakı, işgalcilik gibi yöntemlerin karşısında yeralındığı belirtilmiş ve ırklar arası eşitlik ilkesi savunulmuştur.

Öğretmen mücadelesi revizyonizmi yıkarak yükselecektir

TÖB-DER'deki ihraçlara karşı direnelim !

5 Şubat Ankara mitinginden sonra, 20 TÖB-DER şubesinin yönetim kurullarına "işten el çektiren" TÖB-DER Genel Merkezi, tüm şubelere gönderdiği genelgeyle, aynı zamanda "işten el çektiren şube yönetim kurullarının hakkında gerekli disiplin koğuşturması yapılmak üzere Onur Kurulu'na sevkedildiklerini bildiriyor, ve daha da ileri giderek, şube yönetim kurullarının "bölgesel ve merkezi miting ve yürüyüşlerde" yurtsever ve devrimci saflarda yer alan TÖB-DER üyesi öğretmenleri Genel Merkez'e ihbar etmelerini istiyordu.

Bu genelge, tek başına, sosyal-faşistlerin, TÖB-DER gibi ülke çapında örgütlü olan, 600 şubesi ve 140.000 üyesi olan bir mesleki kitle örgütünde, her geçen gün gelişen ve tabanı dalga dalga kucaklayan yurtsever ve devrimci öğretmen muhalefetini, geçici bir sürede olsa bastırmayı, bu muhalefetin önde gelen elemanlarını tasfiye etmeyi kendilerine birincil görev olarak seçtiklerinin bir göstergesidir.

Genelde emperyalizmin ve Sosyal- emperyalizmin özelde emperyalizmin işbirlikçisi Siyasi mihrakların en küçük bir özgürlüğün ve en küçük muhalefetin en amansız düşmanı olduğunu hesaba katarsak, TÖB-DER sosyal-faşist genel merkezinin başlattığı baskıların, bugün, 20 TÖB-DER şubesindeki yönetim kurullarına "işten el çektirme" eyleminden kademe kademe yurtsever ve devrimci öğretmenlerin ihraç edilmesine doğru yönelmesi doğaldır.

Nitekim,sosyal-faşist genel merkezin önderliği altında yürütülen tasfiye hareketine, bazı TÖB-DER şubeleri de, ya bizzat yurtsever ve devrimci öğretmenler hakkında Onur Kurulu'na ihbar mektubu yazarak, ya da başka yollarla "yardımcı" olmaktadır. Yozgat, Ordu, Bandırma, Düzce vb. şubeler, devrimci ve yurtsever öğretmenler hakkında "soruşturma" açmaktadır.

Bugün, TÖB-DER içinde birlikten yana olan, demokrasiden yana olan bütün TÖB-DER şubelerinin, bütün muhalefet hareketlerinin ve tek tek bütün öğretmenlerin, en acil görevi, hatalı siyasi tahlillerle sosyal-faşistlerin örgüt içerisinde egemenliklerini perçinlemelerine yardımcı olmak değil, tersine, sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu kliğine karşı, yurtsever ve devrimci öğretmenler aleyhinde başlatılan tasfiye hareketine karşı en geniş birliği sağlamaktır.

Ancak bunu yapabildiğimiz ölçüde, sosyal-faşistlerin kısa vadede devrimci ve yurtsever öğretmenleri, uzun vadede ise bütün demokrat ve anti-faşist öğretmenleri tasfiyeyi hedefleyen planlarını boşa çıkarabiliriz.

Ve ancak TÖB-DER için de tüm anti-faşist, demokrat, yurtsever ve devrimci öğretmenlerin faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı eylem birliğini sağlayabildiğimiz takdirde, genelde ise demokrat, yurtsever ve devrimci kamuoyunda etkili bir protesto yükseltebildiğimiz takdirde, ihraçların önüne geçebiliriz, devrimci ve demokrat mevzileri koruyabiliriz.

TÖB-DER'deki ihraçlara karşı direnelim!

Seçimle işbaşına gelmeyen bütün yönetim kurulları feshedilmelidir!

TÖB-DER, sosyal-faşist genel merkezinin başlattığı tasfiye hareketine karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olalım!

"İşten el çektirilen" 20 Şube Başkanı'nın basına açıklaması:

"Bu karar doğrudan doğruya TÖB-DER içindeki yurtsever ve devrimci fikirleri bastırmaya yöneliktir"

Mikrofondan 'bizimkiler geliyor' diye bağıran sosyal faşistler, devrimcilere saldırıyorlardı.

TÖB-DER Merkez Yürütme Kurulu'nun 25.2.1977 tarih ve 60 sayılı kararı ile 20 şubenin yönetim kurulları işten el çektirilmiş, yöneticileri de ihraç edilmek üzere onur kuruluna verilmiştir. Ayrıca Genel Merkez şube yöneticilerini yurtsever ve devrimci öğretmenleri onur kuruluna sevketmeleri için zorlamaktadır. Eğer bunu yapmazlarsa şube yönetim kurullarını onur kuruluna sevketmekle tehdit etmektedir. Görüldüğü gibi Gazioğlu yönetimi TÖB-DER'i parçalamakta ve öğretmenleri birbirine düşman etmekte, demokrasi düşmanı olduğunu sergilemektedir.

Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bolu, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Arsin, Sungurlu, Korgan, Dursunbey, Akçadağ, İnebolu, Eşme ve Viranşehir şubelerinin kapatılmasına gerekçe olarak olayları göstermektedir.

Bu karar doğrudan doğruya TÖB-DER içindeki yurtsever ve devrimci fikirleri bastırmaya yöneliktir. Valiler de aynı amaçlarla TÖB-DER şubelerini kapatmaktadırlar. G. Gazioğlu yönetimi şimdiye değin verdiği demeçlerde yurtsever ve devrimci öğretmenleri TÖB-DER'den atmak istediklerini belirtmiş, bu doğrultuda bir çok öğretmen ve şube hakkında soruşturma açmıştır. Şimdi ise demokrasi düşmanı G.Gazioğlu yönetiminin, 20 yurtsever, demokrat ve devrimci şubenin kapısına kilit vurarak bu gerçeği doğrulamıştır.

G. GAZİOĞLU YÖNETİMİ BU ŞUBELERİ HANGİ AMAÇLARLA KAPATTI:

Bu şubeler, Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı çıkan, ülkemizin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yer alan şubelerdir. TÖB-DER Genel Merkezince düzenlenen 5 Şubat mitinginde yurtsever, devrimci saflarda yer almışlardır. Mitingden sonrada bir bildiri yayınlayarak, TÖB-DER'deki demokrasi düşmanlığını ve öğretmenlikle ilgisi olmayan İlerici Gençlik Derneği ve TSİP'li saldırganları öğretmenler üzerine saldırtan Gazioğlu yönetimini protesto etmişlerdir. Gazioğlu'nun, MC'nin televizyonunda boy göstererek "Maocu faşistler", "Mitinge dışardan saldıran bozguncular" diye küfrettiği yurtseverler, devrimciler ve kendi örgütünün düzenlediği bir mitinge katılmak için gelen bu şubeler ve binlerce öğretmendir.

Gazioğlu Yönetimi demeçleriyle kendilerini ele vermektedir. Bütün yalan demeçlerine rağmen gerçekleri gizleyememişlerdir. Daha önceki demeçlerinde mitinge "dışardan saldırı" olduğunu, "bir avuç bozguncunun" saldırdığını söyleyen Gazioğlu yönetimi; bu şubeleri TÖB DER'in dışında, binlerce öğretmeni de "bozguncu" olarak mı görmektedir?

Bütün bu saldırılar ve son olarak 20 şubenin kapatılması, kitleler tarafından, Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi yüzleri biraz daha açığa çıkmasının telaşı içinde çırpınışlarını göstermektedir.

Şimdiye kadar bütün gerici saldırılar yurtsever ve devrimci öğretmenlerin mücadelesini durduramamıştır. Demokrasi düşmanı G. Gazioğlu yönetimi de öğretmenlerin devrimci mücadelesi önünde er geç yıkılmaya mahkumdur.

Bütün yurtseverler, demokratlar, aydınlar, devrimciler ve kitle örgütleri 20 TÖB-DER şubesinin kapatılmasını protesto etmeli, öğretmenlerin mesleki örgütü TÖB-DER'de demokrasiyi savunmalıdırlar.

Bütün yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenleri TÖB-DER'deki demokrasi düşmanlığına karşı birleşmeye, G. Gazioğlu yönetimine son vermek için, TÖB-DER' deki ihraçlara karşı direnmeye ve bu yönde Genel Merkezi protesto için gerekli gördükleri eylemleri yapmaya çağırıyoruz.

İşten el çektirilen yönetim kurulları derhal görevlerine dönmelidir.

Yurtsever Devrimci Öğretmen gazetesinin basına açıklaması:

"20 şube yönetimine işten el çektirilmesi, faşist Ankara Valisi Durmuş Yalçın'ın TÖB-DERi kapatmasından farksızdır"

Yirmi TÖB-DER Şubesi TÖB-DER Genel Merkezince kapatıldı.

Bu karar faşist Ankara Valisi Durmuş Yalçın'ın öğretmenlerin kitle örgütü TÖB-DER'i kapatmasından farksızdır. Örgüt içi demokrasiyi ve demokratik kitle örgütlerinin yapısı gereği örgüt içindeki görüş ayrılıklarına tahammül edemeyen revizyonist Gültekin Gazioğlu yönetimi, bu kararıyla öğretmenlerin örgütünü bölücü, parçalayıcı ve saldırgan yüzlerini bir kez daha açıkça gösterdiler. TÖB-DER'i bölücü ve kendi görüşlerinin tekkesi haline getirici şu ana kadar dünyada ve ülkemizde eşine ilk kez rastlanan bu kararı yurtsever, devrimci öğretmenler olarak nefretle karşılıyoruz. Tüm öğretmen, memur, teknik elemanları, demokrat basını, yurtsever, demokrat yazarları, tüm devrimci demokratik kuruluşları bu bölücü davranışa karşı protestoya çağırıyoruz.

İHYA KAHRAMAN
YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN
GAZETESİ SAHİBİ VE SORUMLUSU

TÖB-DER Tekirdağ Şubesi Yönetim Kurulu, Genel Merkezce başlatılan tasfiye hareketini kınıyor

"Bazı şubelerdeki TÖB DER üyesi öğretmenlerin görüşlerinden dolayı üyelikten atılma yoluna gidildiği haberlerini almaktayız. Kitle örgütlerinde, değişik görüşlerin bulunmasının doğal olabileceği kanısında olduğumuzdan, bu tür davranışların da kesinlikle karşısında olduğumuzu ve kınadığımızı bildiririz."

TÖB-DER TEKİRDAĞ
ŞUBESİ
YÖNETİM KURULU
ADINA BİR ÜYE

TÖB-DER Urla Şubesi Genel Merkezin 'Faşist nitelikteki' kararını protesto ediyor

"TÖB-DER Genel Merkezi Genel Sekreteri Mustafa Düzgün imzasıyla gönderdiği genelgede 5 Şubat eylemlerindeki tavırlarından dolayı, yirmi TÖB DER şubesinin kapatıldığını açıklamıştır.

Biz Urla TÖB-DER yönetim kurulu olarak bu kararı yanlış ve maksatlı buluyoruz.

Kitle örgütü olan TÖB-DER muhakkak ki içinde görüş ayrılıklarını da barındıracaktır.

TÖB-DER'in genel merkezine çöreklenen revizyonist Gültekin Gazioğlu yönetimi kendi tekkeci ve çıkarcı görüşlerini TÖB-DER'e hakim kılmaya çalışmaktadır. TÖB-DER içindeki proleter devrimci görüşlere tahammül edemeyen genel merkezin bu tavrı ve kararı anti-demokratik ve faşist bir uygulamadır.

Biz bu anti-demokratik ve faşist nitelikteki kararı protesto ediyor ve kınıyoruz.

TÖB-DER URLA ŞUBESİ ADINA
YÖNETİM KURULU

Halkın Kurtuluşu 5 Şubat Ankara Mitingi'nde sosyal faşist beslemeler tarafından yaralanan Emin Yalvaç ile konuştu:

"Sosyal-faşistler TÖB-DER'li devrimci ve yurtsever öğretmenlerin bulunduğu şubelerin, TÖB-DER konvoyuna katılarak yürüyüşe girdiğini görünce tekrar saldırdılar

H.K. - Kendinizi tanıtırmısınız?

- Adım Emin Yalvaç. SBF mezunuyum.

H.K. - Siz nerede yaralandınız? Olay nasıl oldu?

- Ben Kurtuluş Meydanında yaralandım. Yürüyüş kolunun en arkasında yer alan devrimciler, yürüyüşün biteceği Kurtuluş Meydanına girer girmez sosyal faşist beslemeler üzerimize saldırdılar.Üzerimize ateş açtılar. Ben göğsümden yaralandım. Arkadaşlar beni hemen hastaneye kaldırmışlar. Kurşun kalbin iki santim üstünden geçip sırtımdan çıkmış. Kurşunun 9 mm. çapında olduğu ve ondörtlü Barabellum marka bir tabancadan çıktığı tesbit edildi.

H.K. - Olaylar nasıl oldu? Kısaca anlatırmısınız ?

- Çeşitli şehirlerde yapılan mitingler sırasında sosyal-faşistlerin devrimcilere saldırdıklarını okuduk. Aynı şekilde sosyal-faşistlerin Ankara'da da devrimcilere saldıracaklarını, mitinge sokmamaya çalışacaklarını söylediklerini,"Maocuları öldüreceğiz" dediklerini duyuyorduk. Bunun için geniş bir anti-revizyonist cephe oluşturularak, mitinge topluca gittik. Ben Yurtsever Devrimci memurlarla beraberdim. Yolda polisler iki kez üstümüzü arayarak, pankartların sopalarına kadar her şeyi aldılar. Yürüyüş kolu, üstü aranarak miting alanına giriyordu. İlk giren grup sosyal-faşistlerin saldırısı ile karşılaştı. Sosyal-faşist beslemeler önceden hazırladıkları özel yapılmış sopalar ve yığdıkları taşlarla saldırıyorlardı.Devrimciler bu saldırıya kararlılıkla karşı koydular. Sosyal - faşistler kaçmak zorunda kaldılar. Sonra polis ve panzerler, sosyal-faşistlerin desteği ile devrimcilere saldırdılar. Devrimciler düzenli bir şekilde, İstasyon tarafına çekildiler. Geri kalan devrimciler, bir süre sonra polis barikatını aşarak alana girdiler. Devrimci sloganları haykırdılar. Devrimcilerin etrafı eli sopalı sosyal-faşistler tarafından çevrildi. Yürüyüş başladı. Sosyal-faşistler, TÖB-DER'li devrimci ve yurtsever öğretmenlerin bulunduğu şubelerin, TÖB-DER konvoyuna katılarak yürüyüşe girdiğini görünce tekrar saldırdılar. Daha önce devrimcilerin kararlılığını gördüklerinden, bu sefer silah kullandılar. Birçok arkadaş yaralandı. Polisin ve sosyal-faşistlerin tüm saldırılarına ve engellemelerine rağmen devrimciler, yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşün bitişinde Kurtuluş Meydanında tekrar sopalar ve silahlarla saldırdılar.

H.K. - Olaylar çıkacağı, sosyal-faşistlerin saldıracağı önceden bilinmesine rağmen,niçin mitinge gidildi?

- Bütün bunların bilinmesine rağmen mitinge gitmek gerekliydi ve doğruydu. Devrimci ve yurtsever TÖB-DER şubelerinin ve öğretmenlerinin kendi örgütlerinin düzenlediği mitinge katılmaları en doğal haklarıdır. Bu hakkı ne faşistler ne de sosyal faşistler gaspedebilir. Eğer böyle bir saldırı olursa, o hakkı korumak her yurtseverin, her demokratın, her devrimcinin görevidir.

Ayrıca devrimciler hiç bir alanı faşistlere ve sosyal-faşistlere terketmemelidirler. Her yerde doğru devrimci düşünceleri yaymalıdırlar.Faşist demogojiye sosyal-faşist ihanete karşı mücadele etmelidirler. Sosyal-faşistlerin köleliğini yayan, devrim kaçkını düşüncelerine karşı doğru devrimci görüşleri ve ve sloganları yaymak bir yurtseverlik göreviydi. Onun için her ne pahasına olursa olsun mitinge katıldık. "Amca bana sunta al, al, al," , "AP'siz, MHP'siz seçim hükümeti" gibi düzeni savunan sloganlara karşı, "Kahrolsun Faşizm,Sosyal-faşizm","Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye","Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet,İşkenceye Son" "Herkeşe İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet","Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" gibi devrimci sloganları haykırdık.

H.K. - Bu olaylaraan çıkarılması gereken dersler ve yapılması gereken şeyler nelerdir?

- Herşeyden önce burjuva basınının,Hakim sınıfların TRT'sinin ve sosyal-faşistlerin hep bir ağızdan yürüttükleri yalan kampanyası açığa çıkarılmalıdır. Saldırganların sosyal-faşistler olduğunu her yerde açıklamak bir yurtseverlik görevidir.Sosyal-faşistler bir "Maoculuk" hayaleti yaymaya çalışıyorlar. Mao Zedung bir Marksist-Leninisttir... "Maoculuk" diye bir şey yoktur. Marksizm- Leninizm vardır. Sosyal-faşistlerin bu demogojisi açığa çıkarılmalıdır.

Rus Sosyal Emperyalistlerinin işbirlikçileri sosyal-faşistlerin Ulusal Demokratik Halk Devriminin önünde büyük bir engel olduğunu bu mitingte bir kez daha gördük. İşkencelere,siyasi cinayetlerekarşı çıkmayan, yönetiminde bulundukları derneklerin üyesi bulunan öğretmen ve memur kitlesinin ekonomik ve demokratik haklarına sahip çıkmayan bu hainler, yurtseverleri, demokratları, devrimcileri yönetiminde oldukları derneklerden, sendikalarda devrimci işçileri patronla bir olup işten ve sendikadan atmaktalar. Bu hainler yüzlerine "sosyalist" ve "anti-faşist" maskesi geçirmişlerdir. Faşizme karşı görünürler. Ama asıl amaçları , sadece Amerikancı faşistlerin yerine geçip kendi sosyal- faşist diktatörlüklerini kurmak, ülkemizi sosyal-emperyalist Rusya'ya peşkeş çekmektir. Onlar Amerikancı faşistlere karşı görünürken,devrimcilere karşı her yerde işbirliğine girerler. Mitingte devrimcilerin pankart sopaları alınırken , sosyal-faşistlerin yüzlerce özel sopası olması ve silahlı olmaları, devrimcilere polisle birlikte saldırmaları, polisin devrimcileri kolayca toplaması için devrimcilerin üzerine boya atmaları, polisin saldıran onlar olmasına rağmen bize saldırması Amerikancı faşistlerle sosyal-faşistlerin devrimcilere karşı nasıl işbirliği içinde olduklarını açıkça gösteriyor. Çıkaracağımız diğer bir önemli ders te şudur: Orta yolculuk, Marksizm-Leninizm ile modern revizyonizm arasında kalmaya çabalamak , sonunda revizyonizmin, sosyal-faşizmin işine yaramakta, onların ekmeğine yağ sürmektedir. Mitingte orta yolcu siyasetler, sosyal-faşist saldırı karşısında sessiz kaldılar. Sosyal-faşistlerin polisle beraber devrimcilere saldırmasını sadece seyrettiler. Bunlar tutarsız ve devrimci olmayan tavırlardır, sosyal-faşizmi güçlendirir.

Faşizme karşı mücadelede hiç bir zaman sosyal-faşizme karşı mücadele gözardı edilmemelidir.. Sosyal-faşistlerin demogojilerine ve saldırılarına karşı çıkılmalı, karşı-devrimci, Rus işbirlikçisi yüzler sergilenmeli, yüzlerindeki "sosyalist" maskesi indirilmelidir. Rus sosyal-emperyalizmi ve işbirlikçisi sosyal-faşistler halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin önündeki en büyük engellerden biridir. Halkımız bu engeli yerle bir edecektir.

"Bizler yaptığımız işler kadar yapmamız gerektiği halde yapmadığımız işlerden de sorumluyuz"

Proleter devrimcilerin önemli görevlerinden birisi, şüphesiz devrimci sorumluluğu gereği gibi kavramaktır. Bizler kendiliğinden gelme hareketlerin peşine takılırsak hata, sadece bu hareketlere yön vermeyi görev sayarsak da eksik hareket etmiş oluruz. Sizleri bir konu hakkında uyarmak istiyorum. Yapmak istediğim uyarıyı yerine getirirken düşündüklerimi belki, bilimsel sözcüklerle yerine getiremeyeceğim ama anlatmak istediklerime uyulduğu takdirde, devrimci mücadelemizin kazançlı çıkacağına inanıyorum.

Bahsedeceğim konu bundan 11 ay öncesine ait ama, eksikliğini kısa bir süre önce farkettim. HALKIN KURTULUŞU Gazetesi'nin 26.4.1976 tarihli 12. sayısında Türk-İş'in 10. Kongresiyle ilgili bir haber yayınlandı. Ve 13. sayıda da bu haberde yeralan hataların düzeltilmesini sağlamak amacıyla özeleştiri yapıldı.

Bahse konu Kongre 12-18 Nisan 1976 tarihleri arasında yapılmıştır. Bizler bu tarihten önceki Gazetemiz (H.K.) sayılarında, bu Kongreye katılan işçi sınıfımızın bir parçasına (hem de çok önemli) yön verebilmek ve sendika ağalarının gerçek yüzlerini ortaya koyabilmek amacıyla hiçbir haber veya yorumda bulunmuyoruz. Ve hatta Kongrenin başlangıç tarihine isabet eden, 10. sayımızda da bu hususa yer vermiyoruz. Sadece bu konuya 12. sayımızda bir haber niteliğinde ve üstelik hatalı olarak değiniyoruz.

Hemen farkına vararak düzeltmeye çalıştığımız bu hatalı hareket sizlerden çok taşradaki devrimci arkadaşlarımızı hayli zor durumlarda karşı karşıya bırakmıştır. Fırsatçı tavırlarını her zaman ortaya koyan Halkın Sesi oportünistleri bu durumu fırsat bilerek, bir çok hemen pratik ve kısmen teorik bilgiden yoksun olan devrimcilerimizin kafasını bulandırmaya çalışmışlardır.

Sözü pek fazla uzatmadan özeleştirilim: Proleter devrimcilerin görevi bir kongre hakkında okuyucularına haber vermek veya reformist sendika ağalarına "ilerici" dendiği için vs. özeleştiri yapmakla bitmiyor. Yapılan özeleştirinin eksiksiz olması gerekir. Şu anda ülkemizin üye sayısı bakımından en büyük işçi konfederasyonunun, Genel Kuruluyla ilgili görevlerimiz, bu kadarla sınırlanmamalıdır.

Bizler tabandaki işçileri ve hatta kamuoyunu sendika ağalarına karşı mücadele için, gerekli hazırlığı yapmalı ve çalışmalarımızı "girişmeliydik." Böyle hareket etmiş olsaydık, böyle bir ihtimalle yöneticilerin seçimi bakımından sonuç değişmeyecekti. ama, sendika ağalarının gerçek yüzlerini ve reformizmi (olayın güncelliği ve sıcaklığıyla birlikte) daha iyi ortaya koyabilme olanağını bulacaktık. Unutmayalım ki, faşizm, sosyal-faşizm, emperyalizm ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele, reformizm, revizyonizm ve modern revizyonizmle mücadeleden geçer.

İSKENDERUN'DAN BİR İŞÇİ

Ağalardan ve patronlardan yaptıklarının hesabını soracağız

Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı N.Doğanlı Haraba köyün de oturmaktayım. Bir fakir ailenin oğluyum. Evli ve 4 çocuk babasıyım. Tarlamız yok, gelirimiz yok. Kol kuvveti ile ağaların işinde çalışmaktayım. Geçimimi ne zorluklar karşısında çalışarak sağlamaktayım.

Yıl 1975. Bir arkadaşımla Memiş Tüner'in tarlasında işçiliğini yaptık. Hakkımızı zor bela aldık. Memiş Ağaya o yetmiyormuş ki ben ve arkadaşımın üzerine tarlasının dörtte birinin pamuk sulama beyannemesini doldurmuş. Tarlanın geri kalanı kaçak olarak sulanıyordu. Bu sahtekar bir de vergi kaçakçılığı yapıyor, suçum olmadan çuval deliyor. Memiş ağa bizim üzerimize doldurduğu beyannamelerin vergisini yatırmamış.

Yıl 1977. Devlet Su İşleri'n den bir haber ve zamlı cezalı bir makbuz. Ben ve arkadaşıma 1.000 lira para cezası ve birer hafta hapis cezası verilmişler.

Memiş ağa bize ilk başta şu sözleri vermişti. Arkadaşlar siz bizim köylümüzsünüz, gelin benim işçiliğimi yapın. Yabancıya işimi vermeyeceğim. Ben sizi düşünürüm ve hakkınızı yemem ve iş biter bitmez hakkınızı veririm ve devamlı benim işçiliğimi yapın diyordu. Tarla sizindir, iş sizindir, ne yaparsanız yapın ben size karışmam, malınız gibi bakın diyordu. Fakat Memiş ağa ile sözlerinin tam tersini yaptı. Yani bi ki bu oyun ağaların oyunudur. İşçiyi, köylüyü ahmak billirler. Fakat herşeyi çıkaran, tarlada pamuğu, ekini, fabrikada beti ayakkabıyı, kömür ocağından kömürü, madeni ve herşeyi üreten işçi köylü, dar gelirli emekçi halkımızdır. Bir gün mutlaka ağalardan ve patronlardan bunun hesabını soracağız ve işçi köylü iktidarını kuracağız.

PAZARCIK'IN N.DOĞANLI
HARABA KÖYÜNDEN BİR İŞÇİ

Askerler üzerindeki baskı, zulüm ve sömürüye karşı mücadele edelim

Ben bir halk çocuğu olarak vatani görevimi yaptığım müddet zarfında, ordunun ve yüksek rütbeli subayların halkın değil bir avuç zenginin çıkarlarını savunduğunu öğrendim. Gördüklerimi halkımın önüne sergilemeyi bir yurtseverlik görevi kabul ediyorum.

* Askeri kanunlara göre her askerin 40 tane mermi kullanma hakkı vardır. Ancak erler bir atış yaptıktan sonra "Bütün atış haklarını kullandılar" diye gösteriyor. Açığa çıkan mermileri el altından sivillere satmaktadırlar.

* Acemi birliğinde karavana mangası olarak kalıyoruz. Acemi olduğumuz dolayısiyle baskı ve işkence yapıyorlar. Biz de büyük rütbeli subaylar duyar biz de daha çok işkence yaparlar yahut koğuşa vardığımız zaman kadrolar bize eziyet yapar diye korktuğumuzdan sesimizi çıkartamıyoruz.

* Yemekhaneci olan kadro eri karavanada tabak saklayıp, karavana mangası olan arkadaşlara tabaklar ödettiriyor. Her tabak başına 10. lira alıyorlar. Otuz-elli kadar tabak parası aldılar.

* Paralı zengin çocukları gelip gittiği zaman para ile kıymetli oluyorlar. Zengin çocukları keyfen gezip eğlenebiliyorlar. Biz halk çocukları ise fakirliğimizden fırınlarda, mutfaklarda, inşaatlarda, askeri alay, tabur görevlerinde ezilip sürünüyoruz.

* Askeri Şûra toplantılarında verilen raporlarda bir askerin ayda 2000 lira masrafı olduğu yazılmaktadır. Oysa bizim masrafımız 20 ayda 3 takım teliz elbise, sabah çeyrek ekmek, öğle yarım ekmek, akşam çeyrek ekmek dört kişiye iki kepçe yemek veriyorlar. Acemi birliğinde nasıl oluyor da bizim aylık masrafımız 2 bin lira oluyor. Göz göre göre rütbeli subaylar halkın parasını ceplerine indiriyorlar ve bunu da askerin sırtına yüklüyorlar.

* Evinde karısına sözünü geçiremiyen, 4 kadeh attımı gelip askerden hıncını alıyor. Komutanların karıları telefonla emirlerine araba getirtip sanki kendi özel arabaları imiş gibi kullanıyorlar.

* Bir komutan rütbe alma hevesi ile denetlemeye gelecek komutana başarılı görünebilmek çabası içinde askere her türlü işkence ve eziyeti yapıyor. Bana zorla denetleme malzemesi aldırıyorlar. Ben fakir halk çocuğu olarak memleketimden ya param geliyor, ya da gelmiyor. Benim cebimde param olmadığından arkadaştan almak zorunda kalıyorum. Parayı ödeyemediğim takdirde bir arkadaşıma borçlu kalıyorum. Kendimi kötülüyorum. Komutan mükafat alıp terfi ediyor. Ezilen yine bizler oluyoruz.

Daha nice dertlerimiz var. Halimizi kimseye anlatamıyoruz.

Askerler üzerindeki baskı, zulme ve sömürüye son verilmelidir.

DEVRİMCİ BİR ASKER

Pazarcık, D.Karahasan Köylüleri

HAZİNE TOPRAKLARI YOKSUL KÖYLÜYE VERİLMELİDİR

Bizler Pazarcık'ın D. Karahasan köylüleriyiz. Köyümüzün sınırında 860 dönüm hazine toprağı vardır. Köyümüzde bulunan 200 topraksız bunun kendilerine dağıtılması için Hazine'ye, yani mal müdürüne müracaat ettiler. Ama köyümüzden uyanık ve zengin iki faşist, mal müdürünü ve Hazine avukatını parayla satın almışlar. Mal müdürüne müracaat edildiğinde dilekçelerimiz alınmadı. Mahkemeye gidince topraksızlar salona alınmadı.

Bunlar bize bir daha gösterdi ki bu devlet hakim sınıfların devletidir. Halkı ezer. Biz bundan sonra haklarımızı almak için kendi gücümüze dayanarak daha da kararlı mücadeleler vereceğiz. Hiç bir zaman yılmayacağız.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

D.KARAHASANLI
BİR GRUP DEVRİMCİ

Topraklarımızı geri alacağız!

Bizler milli zulmün baskısı ve talan düzeni altında yaşayan Tunceli'nin Yeniköy köyü emekçileriyiz. Köyümüz dağ köyüdür. Çoğumuz az topraklı yoksul köylüleriz. 1948'den önce topraklarımız zalim ağaların mülkiyetindeydi. Ama köylülerin mücadele azminden korkan ağalar topraklarını bize satarak, köyden göçtüler. Yoksul köylüler çulunu çaputunu satıp bu toprakları satın aldılar.

Hükümet köylüler vergi kaçırıyor diyerek 1973 yılında yeniden tapulama işine başladı. Köylülerin okur-yazar olmamasından faydalanan tapu-kadastro memuru Celal isimdeki azılı bir faşist yoksul köylülerin toprağını hazineye maletti. Bu yaptığını da şöyle açıkladı: "Siz, Kürtler Dersim isyanında babamı öldürdünüz, bende size bu oyunu oynadım."

Tapular geldiğinde

De.sa.7.sü.4'de

Samsun'dan bir grup devrimci:

"Bizi hiç bir güç ve hiç bir saldırı, Halkın Kurtuluşu'nun devrimci siyasetini savunmaktan vazgeçiremez"

Biz Samsun'da bulunan, HALKIN KURTULUŞU Gazetesi'nin proleter devrimci siyasetini kabul eden bir grup devrimciyiz. Gazetemiz aracılığıyla Kurtuluş Dergisini savunan kişilerce bize ve devrimci siyasetimize yapılan saldırıları anlatmak istiyoruz.

Samsun'da Kurtuluş siyasetinin 1970'lerden kalma bir etkinliği vardır. Buna karşılık devrimci proletaryanın siyasi çizgisi ise yeni yeni oluşturulmaya çalışılıyor. Bu objektif durumun ürünü olarak Kurtuluş siyaseti burada oldukça yaygın sayılır.

Hali hazırdaki bu durum, onları, Samsun'da devrimci hareket bizim tekelimizdedir anlayışına götürüyor. Onlar, devrimci arkadaşlarımızı hakim oldukları dernek üyeliğinden çıkarmakla işe koyuldular. Daha sonra aldıkları anti-demokratik kararlarla bizleri derneklere sokmamaya çalıştılar. Son olarak da, HALKIN KURTULUŞU'nun siyasetini yansıtan şehir duvarlarındaki yazıları sildiler veya kendilerine malettiler. "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye-Halkın Kurtuluşu" sloganını, "Ne Amerika, Ne Bağımsız Türkiye-Halkın Kurtu" haline getirdiler. "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını, "Bağımsız Demokratik Türkiye" yaptılar. "Kahrolsun faşizm-sosyal faşizm" sloganını, "Kahrolsun Faşizm"e çevirdiler. "Halkın Kurtuluşu Engellenemez" sloganlarının bir kısmını sildiler, bir kısmını da "Kurtuluş Engellenemez" yaptılar. Şimdiye kadar milli mesele konusunda akıllarına tek bir slogan yazmayı getirmeyenler, bizim yazdığımız "Doğu'da Milli Zulme Son" sloganının ve "Katil İktidar" sloganlarının altına kendi imzalarını attılar.

Bu durumun tesbit edilmesi üzerine 6.3.1977 tarihinde üç arkadaş, Kurtuluş siyasetindeki kişileri uyarmak için TÖB-DER'e gittiler. Orada Kurtuluş siyasetinden yetkili kişilerle konuşmak istediklerini belirttiler. Arkadaşlarımız, bir grup Kurtuluş'çuyla konuşmaya başladılar. Kurtuluş'çulara; "yaptıklarının devrimci bir tavır olmadığını", "aynı hareketleri devam ettirmemeleri gerektiği", "aksi halde bizim de buna karşı bir tavır geliştireceğimiz" belirtildi. Bunun üzerine Kurtuluş'çular; "Hodri meydan", "ne yaparsanız yapın", "bizim tavrımız size karşı bellidir" diyerek arkadaşlarımıza saldırdılar. Böylece kavga başladı. Arkadaşlarımız kendilerini savunmak için saldırıya cevap verdiler. Kavga ayrılınca arkadaşlarımız "yaptıklarının cevapsız kalmayacağı"nı, "yaptıklarının hesabının sorulacağı"nı belirterek oradan ayrıldılar.

Şimdi Kurtuluş siyasetini savunanlara soruyoruz: Samsun'daki faşistlerin yazdığı ve astığı anti-komünist sloganları ve afişleri bitirdiniz mi de devrimcilerin sloganlarını değiştirip, onlara saldırıyorsunuz? HALKIN KURTULUŞU onlarca şehit vermesine rağmen, düzene karşı mücadeleye devam ediyor. Onları, sizin bu "devrimci olmayan saldırılarınız" mı yıldıracak?

Bizi, hiç bir güç ve hiç bir saldırı, HALKIN KURTULUŞU'nun devrimci siyasetinin savunuculuğundan vazgeçiremez. Her gün, HALKIN KURTULUŞU'nun yükselttiği, devrimci proletaryanın kızıl bayrağı Samsun'da daha da yükselecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

SAMSUN'DAN
BİR GRUP DEVRİMCİ

DİSK yönetimindeki sendika ağalarının yeni oyunu:

DİSK—KENT

Konut sorunu düzenin bir ürünüdür ve ancak devrimle çözümlenir

İşçi sınıfına her türlü ihaneti yapan, sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutabilmek için her yola başvuran DİSK yönetimindeki sendika ağaları şimdide "insanca bir yaşam için DİSK-KENT Konut Kampanyası" adı altında yeni bir ihanet oyununa başladılar.

"GECİKMEYİNİZ!"

"Konuta ihtiyacınız var.. Üstelik sahip olmayı istediğiniz konutun ucuz, sağlam ve kullanışlı olmasını istiyorsunuz. O halde mutlaka DİSK-KENT Konut Kampanyasına katılmalısınız... Vakit geçirmemelisiniz çünkü kampanyada sıra numarası önem taşıyor."

"Acele ediniz çekilişe 3 gün kaldı". diyen banka reklâmları gibi "Vakit geçirmemelisiniz çünkü kampanyada sıra numarası önem taşıyor" diyerek işçiler arasında rekabet eğilimlerini körüklemeye, işçilerin birliğini parçalamaya çalışıyorlar.

DİSK yönetimindeki revizyonist; reformist sendika ağaları gün geçtikçe gelişip güçlenen işçi sınıfının mücadelesini saptırmak, işçi sınıfını ilelebet düzenin köleleri halinde bırakmak için saflarda bireysel çıkış yolları olabileceği düşüncesini yayıyorlar. DİSK'in hissesinin büyük kısmını satın aldığı politika gazetesin de konuyla ilgili olarak yayınlanan "Vog başkadır ama Vog işçilerinin derdi daha başkadır." başlıklı yazıda şöyle yazıyorlar:

"Altı yıllık Sarper Çorap işçisi Nebahat Bayıl 1600 lira net ücretle, başını dinleyebileceği, canı çektiğinde banyo yapabileceği güzel minicikte olsa kendisinin olan bir dairenin hasretini olanca yakıcılığı ile duyuyordu."

İşte işçilerin safların da küçük burjuva hayalleri yaymanın açık bir örneği. İşçilerin mülk sahibi yapılarak devrimci ruhlarının boğulması ve sömürü ve zulüm düzenine sımsıkı bağlama çabaları. Bir işçi nasıl ev sahibi olacak? 200-250.000 liraya aldığı evin taksitlerini 1600-2000 lira ücretle nasıl ödeyecek? Emeğinin karşılığının büyük kısmı gaspedilen bir işçinin hayatın da değişecek olan ne?

DİSK yönetimindeki revizyonist reformist sendika ağalarının yaptıkları ipliği pazara çıkmış faşist sendika ağalarının yaptıklarından farklı değildir. Örneğin bir KOY-YSE iş sendikasının yönetimindeki faşist sendikacılar çok önceleri işçileri hisse senetleri satın alarak mülk sahibi yapacaklarını ilan etmişlerdi.

MİLYONLARCA EMEKÇİ, YOLSUZ, SUSUZ, ELEKTRİKSİZ, KISACASI TÜM SAĞLIK KOŞULLARINA AYKIRI EVLERDE YAŞAMASININ TEMELİNDE SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ YATMAKTADIR.

Bugün milyonlarca emekçi, karanlık, rutubetli, elektriksiz, susuz, yolsuz kısacası tüm sağlık koşullarına aykırı evlerde, gecekondularda oturuyorlar. Ve buralarda hayat hergeçen gün daha da güçleşiyor. Kırsal alanlardan şehire akın la birlikte kenar mahallelerde gecekondu sayısı hızla artıyor. Köylerde ise milyonlarca insan toprak evlerde yaşamak zorundadırlar. En güzel, geniş rahat evlerde yaşayanlar ise bir avuç azınlıktır. Onların yol, su, elektrik vb. sorunları yoktur. Bütün hayat bu bir avuç azınlığın rahatını sağlamak içindir. Bu nedenle iktidarı ellerinde tutan bu bir avuç azınlığın yıkılması, hayatın işçilerin köylülerin tüm emekçi halkın yararına yeniden düzenlenmesi zorunludur. Emekçi halk için konut sorunun çözümlenebilmesinin tek sağlam yolu budur.

Devrimin konut meselesinde ilk atacağı adım işbirlikçi hakim sınıfların lüks konutlarına el koymak ve emekçileri buralara yerleştirmek olacaktır. Sadece bu kadarı bile konut darlığını gidermede büyük bir adım olacaktır. Daha sonra sağlık koşullarına uygun sosyal konutlar yapılacaktır.

Bugün ise yaşanılan yerlerin daha iyi bir hale getirilmesi için, sağlık koşullarına daha uygun konutlarda yaşamak için mücadele edilmelidir. Bu mücadele devrim mücadelesinin bir parçası olmalıdır.

ORDUDA FAŞİST SOYGUN:

Sıhhiye Er Eğitim Taburunda acemi askerler faşistler tarafından nasıl sömürülüyor

GERÇEK ÜLKE GÜVENLİĞİNİ SAĞLAYACAK ORDU ÜRETİME KATILAN HALK ORDUSUDUR.
KAHROLSUN FAŞİST ORDU!
YAŞASIN DEVRİMCİ HALK ORDUSU!

Bizler, sözde vatani görevimizi yapmaya geldiğimiz Samsun sıhhiye eğitim taburunda baskıları, sömürüyü ve düzensizlikleri görünce Ordu'nun vatan güvenliği için değil, eğemen sınıfların egemenliklerini sürdürmek için görev yapan bir ordu olduğunu anladık. Ordu içerisinde baskı, sömürü, ırk ayrımı, bölge ayrımı, soygun, talan oldukça böyle bir ordunun kimlere ve hangi sınıflara hizmet ettiği açıkca belli oluyor.

Erlerin sömürülmesi tabur un içinde tabur komutanı tarafından açtırılan kantinlerde, çay ocağında, berberde, terzide baş lıyor. Türk silahlı kuvvetlerinin topladığı erler için şöyle bir kanun çıkarılmış: "Her ihtiyacı devlet tarafından karşılanan rütbesiz şahıslara er denir." Böyle diyorlar ama bu dediklerinin tam tersini uyguluyorlar. Erin koğuşda giyeceği terliği, erin elbisesiyle birlikte verilmesi gereken kemeri vermeyip kantine koyup sattırıyorlar. Törenlerde, eski tüfek kayışlarını erin kendi parasıyla değiştirmesini istiyorlar. Bu sattıkları şeyleri en fahiş fiatlarla sattırıyorlar. Tabi bu paralar taburda yüksek rütbeye sahip olan tabur kumandanı ve bölük kumandanlarının cebine gidiyor. Burası öyle bir tabur ki, öyle "vatan görevi" yapan bir birlik ki, sömürünün en ufağını bile kaçırmayıp uygulandığı bir yer. Örneğin beş bardak çayı 10 liraya satıyorlar, içersinde hiç bir şey olmayan çeyrek ekmek tost yerine iki liraya satılıyor, erin saç sakal traşı bir lira olduğu halde iki lira alınıyor, yeni gelen erler elbiselerini para ile diktiriyor.

Bir de bölük başçavuşu denilen faşist Cezmi Çakmak ilk gelen acemi askerleri toplayıp, topladıklarına hitaben şöyle konuşuyor; "işte arkadaşlar burası asker ocağıdır, buraya yetmişiki buçuk milletden adam geliyor ben kimin ne olduğunu bilmem ve ben herkesin her zaman peşinden koşturamam, memleketlerinizden gelirkene gurbet elde parasız kalmayalım diye fazla getiriyorlar ve sizler de getirmişsinizdir, paranızın emniyette olması için Bölük Bankası diye bir banka kurduk fazla paranızı yatırın, her hafta cuma günleri ihtiyacınız kadar alabilirsiniz, size yatırın diye fazla ısrar edemem, ister yatırın ister yatırmayın, yalnız parasını yatırmayıp da parasını kaybeden, çaldıran kişiler bana param çalındı diye gelmesin, taburu terketsin" diyor ve gelen acemileri böyle korkutarak paralarını alıyor. Paraları topladıktan sonra önceki verdiği sözlerini çiğnedi ve para yatıran adamlar cuma günü para almağa gidince faşist Cezmi Çakmak eline bir odun parçası almış ve şöyle diyor "arkadaşlar bu hafta parayı bankadan çekemedik onun için bu hafta para yok, bundan sonra iki haftada bir para verilecek, şimdi burada toplanmayın, dağılın" diyor Bu faşist köpeğin istediği şu toplanan paraların ufak bir kısmını sahiplerine dağıtmak, büyük bir kısmını ise çalıştırmak. Çünkü büyük bir para toplanıyor, bölüğün mevcudu 500 kişi, bu beşyüz kişinin yüzde sekseni 200 ilâ 2000 lira arası para yatırıyorlar. Bunlar toplanırsa büyük yekün tutar. Bu köpeğin amacı (amacını da gerçekleştiriyor zaten) gelen askerlerin üzerinde çeşitli oyunlar oynayarak para kazanmak.

Bu faşistin yaptığı oyunlardan bir tanesi de Samsun civarından gelen askerlere para karşılığında izine gönderiyor, diğer, Anadolu'nun fakir yerlerinden gelen arkadaşlar ise izine gönderilmiyor.

Bu oyun bizlerin gözleri önünde oynanıyor. Artık bizim görmediklerimiz ayrı. Bunları açıklamaktan maksadımız; tüm emekçi halkımız bilsin ki, vatan görevi yapmaya gönderdikleri evlatları üzerinde neler dönüyor, ne oyunlar oynanıyor. Bu günkü mevcut ordunun içinde ne biçim vurgunculuğun, talancılığın olduğunu tüm emekçi halkımıza ve tüm yurtseverlere duyururuz.

Dallıbel köyü gençleri

"İçimizdeki devrim ateşini söndüremeyecekler"

Biz, Tunceli ilinin Mazgirt kazasının Dallıbel köyü gençleriyiz. Halkımıza, tüm devrimci, yurtsever ve demokratlara, tüm siyasi tutuklulara Halkın Kurtuluşu aracılığıyla devrimci selamlarımızi yolluyoruz.

Halkımız üzerinde gün geçtikçe artan faşist baskı ve saldırıları nefretle kınıyoruz. Birçok devrimci arkadaşımız her gün işkence tezgahlarında faşist katillerce zalimce katledilmektedir. Faşistlerin baskı ve zulmünü yok etmek için tüm devrimci ve yurtseverlerin, tüm halkımızın tek yumruk halinde birleşip direnmelerini istiyoruz.

Faşist terör uygulayan işbirlikçi hakim sınıfların çabaları boşunadır. Halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi gün geçtikçe yükselmektedir. Bizler Dallıbel köyü gençleri olarak halkımızın mücadelesinde yerimizi alacağız.

Emperyalistler ve işbirlikçileri ne kadar saldırırlarsa saldırsınlar, içimizdeki devrim ateşini söndüremeyecek ve halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesini engelleyemeyeceklerdir.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!
İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE DEMOKRATİK DEVRİME!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

DALLIBEL KÖYÜNDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İstanbul'da yürütülen faşizmi, işkenceleri, siyasi cinayetleri protesto kampanyasının değerlendirilmesi:

İSTANBULLU PROLETER DEVRİMCİLER:

"Hatalarımızı ortaya çıkarmada ve onları düzeltmede cesur olmalıyız"

"EĞER KUSURLARIMIZ VARSA BUNLARIN ORTAYA KONULMASINDAN VE ELEŞTİRİLMESİNDEN KORKMAYIZ, ÇÜNKÜ BİZ HALKA HİZMET EDERİZ. KİM OLURSA OLSUN HERKES KUSURLARIMIZI ORTAYA KOYABİLİR. EĞER HAKLIYSA BUNLARI DÜZELTİRİZ. ÖNERDİĞİ ŞEY HALKIN YARARINA İSE ONA UYGUN HAREKET EDERİZ. EĞER HALKIN ÇIKARLARI UĞRUNA DOĞRU OLANI YAPMAKTA SEBAT EDER VE YANLIŞ OLANI DÜZELTİRSEK, SAFLARIMIZ MUTLAKA GENİŞLER" MAO

HALKIN KURTULUŞU'nun yürüttüğü "faşizmi, siyasi cinayetleri ve işkenceleri protesto kampanyası"nın başarısı bizi kibirliliğe, zafer sarhoşluğuna götürmemelidir. Tersine, bu kampanya sırasında bir kez daha kendini ortaya koyan, ideolojik, siyasi ve diğer zaaflarımızın kaynağını doğru bir şekilde tespit etmek ve devrimci bir tarzda aşmak için Marksist-Leninist özeleştiri silahını kararlılıkla kavramalıyız. Bu yol bizi proleter devrimci gelişme yolunda daha da ilerletecek ve emekçi halk yığınlarıyla kopmaz bağlarla sımsıkı birleştirecek olan tek devrimci yoldur.

Bugün sözkonusu kampanya üzerine çeşitli eleştirilerin "gelmesi bizi "korunma", "tepki gösterme" yanlış tavrına sürüklememelidir. Mao Zedung'un belirttiği gibi "herkes kusurlarımızı ortaya koyabilir". Biz ancak gönüllü proleter tavrıyla, halk kitlelerinden, bütün devrimcilerden öğrenmeye çalışmalıyız.

Her ittifak çalışmasının ilk halkası Halkın Birliği ve Halkın Yolu ile ittifak olmalıdır

Her devrimin en temel meselesi siyasi iktidar meselesidir. Bu temel meselenin çözümü yani siyasi iktidarın ele geçirilmesi için -içinde yaşadığımız süreçte UDHD'nin zaferi için- doğru bir ittifaklar siyasetine sahip olmak kesin bir zorunluluktur. Çünkü bulunduğumuz devrim sürecinde devrimci proletaryanın, dostlarını ve düşmanlarını doğru bir şekilde tespit edemezse, devrimin zaferi tehlikeye düşecek, hatta yenilgi kaçınılmaz olacaktır.

UDHD perspektifine göre belirlenmiş bir temel ittifaklar politikası, taktik uzlaşmaların, geçici anlaşmaların neler olabileceğini belirleyecektir. Devrim perspektifinden yoksun bir şekilde meseleye yaklaşmak ise günden güne değişebilecek yanlışlarla dolu bir zikzaklı yolun çıkmazına sürüklenmemize yol açabilecektir.

Bugün ittifaklar siyasetimiz, içinde bulunduğumuz süreçte dünya tahlili ile toplumumuzdaki sınıfların mevzilenmesinde ve merkezi görevimizin doğru tespiti üzerinde şekillenebilir.

Ancak ülkemizde proletarya partisinin inşasının henüz gerçekleştirilmemiş olması, bu yolda ilerleyen farklı hareketlerin varlığı, UDHD mücadelesini kararlılıkla sürdürürken, bu mücadelenin tayin edici halkası olarak bütün proleter devrimci hareketlerin birliğinin sağlanarak devrimci proletarya partisinin inşasını esas halka olarak kavramayı gerektirmektedir.

Bugün halkımızın emperyalizme, sosyal-emperyalizme, özellikle iki süper devlete, faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi yeni boyutlara ulaşmaktadır.

Mücadelemizi doğru bir şekilde geliştirmek için devrimimizin düşmanları (emperyalizm, sosyal emperyalizm ve işbirlikçileri) dışında kalan bütün güçleri birleştirmeyi, halkımızın düşmanları karşısında tek bir yumruk olabilmeyi başarmak zorundayız.

İç gericilikle mücadelenin öncelik taşıdığı günümüzde faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme ve iki süper devlet başta olmak üzere emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadelede ilkeli bir ittifaklar anlayışı her somut mücadeleyi (miting, yürüyüş, toprak işgali v.b.) genel UDHD mücadelesinin değerli bir parçası haline getirecek, devrim yolunu kısaltacaktır.

Bugün, bu mücadelede doğru çizgi herşeyden önce diğer devrimci hareketleri, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nu ilerletmek onlardan öğrenmek, ilkeli bir şekilde adım adım geliştirilecek bir devrimci beraberliği sağlamayı esas halka olarak kavramayı gerektirir. Bütün ittifak çalışmalarının ilk halkasını bu çaba oluşturmalıdır. İttifaklarımızı

bu merkezden yayılan ve faşizme, sosyal-faşizme ve emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı bütün halk güçlerini birleştirmeye yönelmelidir. Bu temel yaklaşımla ara akımlar, orta yolcular kazanılmaya, devrimin güçleri saflarına katılmaya çalışılmalıdır.

Günümüzde, proleter devrimci siyasi hareketler ve bütün devrimci, demokrat siyasi akım ve çevreleri devrimimizin düşmanları karşısında çeşitli düzeylerde birleştirebilmenin tek geçerli yolu "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesinin tutarlılıkla hayata geçirilebilmesinden geçmektedir. Aralarında önemli önemsiz çeşitli ideolojik-siyasi-pratik anlaşmazlıklar olan çeşitli akım ve çevrelerin bir araya gelebilmesinin başka yolu olmadığı gibi, onların etkilediği kitlelerin birleştirilmesi, devrimci bir şekilde eğitilerek geliştirilmesi, kazanılması içinde tek geçerli yoldur.

"SLOGAN, MÜCADELENİN YAKIN VE UZAK HEDEFLERİNİN KISA VE AÇIK OLARAK YÖNETİCİ GRUP TARAFINDAN DİYELİM Kİ PROLETARYA PARTİSİNCE FORMÜLE EDİLMESİDİR. SLOGANLAR MÜCADELENİN DEĞİŞİK AMAÇLARINA UYGUN OLARAK ATILIR. BU AMAÇLAR YA TÜM TARİHSEL BİR DÖNEMİ YA DA BELLİ BİR TARİHSEL DÖNEMİN TEK TEK AŞAMALARINI VE KESİMLERİ KUCAKLAR."

STALİN

Devrimimizin temel sloganlarını her biçim ve yolla kitlelere yaymak ve benimsetmek asla vazgeçilemeyecek bir görevdir

"Devrimci proletaryanın asgari ve azami temel hedeflerinin özlü ifadeleri olan temel sloganlar, bütün bir devrim dönemi için baştan sona geçerlidir, gerçekleştirilinceye kadar mücadelenin her döneminde, her somut mücadelede kullanılırlar. (Propaganda, ajitasyon ve eylem sloganı olarak). Bu anlayış Marksizm ile reformizmi, reformculuk ile devrimciliği birbirinden ayıran temel kıstaslardan biridir. Lafta Marksist, fiiliyatta reformist, soyut planda Marksist görünüp, siyasette (pratik mücadelelerde) reformist olanları açıkça ortaya çıkarmak için bu anlayışa sahip olup olmadıklarını incelemek de yeterlidir." (H.Sesi Oportünistleri Devrim Prop. Korkuyor)

"Marksist - leninistler, "acil talep ve ihtiyaçları" ancak en temel siyasi hedeflere bağlı olarak ve bunların savunulmasını, açıklanmasını ve yaygınlaştırılmasını bir an bile aksatmadan savunurlar. Yığınların bilinçlerinin ise ancak ve ancak en temel siyasi hedefler temeli üzerinde bir eğitimle yükseleceğini çok iyi bilirler." (a.g.e.)

Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye, Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm UDHD mücadelesinin en temel sloganlarıdır. Bu nedenle küçük, büyük her eylemde, her anda, şartların elverdiği her biçim ve yolla bu sloganları en geniş kitlelere yaymak, benimsetmek asla vazgeçilmeyecek bir görevdir.

Hatalarımızın kaynağı

"Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto Kampanyası" sırasında İstanbul'da düşülen siyasi hatalar, devrimci hareketin zaaflarından kaynaklanmaktadır. Bunları şöyle sıralayabiliriz: Sosyal-emperyalizmi ve modern revizyonizmi gereğince kavrayamamaktan doğan ve henüz bütünüyle aşamadığımız eksiklikler ve somut mücadeleleri, günlük siyasetleri, genel devrimci siyasetler temelinde geliştirmekteki yetersizliğimiz."

Başlıca hatalar

Kampanya sırasında düşmekten sakınamadığımız başlıca siyasi hatalar, belirttiğimiz köklerin uç vermesidir.

1. Kampanya çalışmaları sırasında faşist MC'ye karşı mücadeleyi, faşist diktatörlüğe, sosyal faşizme, başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyle birleştirmekte başarılı olamamak.

İşkence ve siyasi cinayetlere karşı somut mücadeleyi, devrimimizin düşmanlarına karşı yürüttüğümüz genel mücadelenin canlı bir parçası olarak geliştirmekte yetersiz kalmak.

Bu temel eksiklik kampanya süresince yürüttüğümüz propaganda ve ajitasyonda etkili olmuştur. Ve devrimin temel sloganlarına bir oranda ilgisiz kalmakta ve somut olayı devrimin temel düşmanlarıyla bağını gösteren sloganların geliştirilemeyişinde açık bir şekilde ifadesini bulmaktadır.

2. Kampanyayı diğer devrimci hareketlerle, Halkın Birliği ve Halkın Yolu ile ortak olarak geliştirmeye çalışmak görevine kayıtsız kalmak:

Proletarya partisinin varolmadığı günümüz şartlarında en önemli görev devrim mücadelesi içerisinde Marksist - leninist partinin inşasıdır. Bütün siyasi çalışmamızı genel olarak UDHD mücadelesine bağlı olarak sürdürürken özel olarak da proletarya partisi inşa çalışmasına bağlı olarak yürütmeliyiz.

Bir taraftan "kendi gücüne güven" ilkesiyle hareket ederken bunun yanında kendi dışımızdaki proleter devrimcilerle ilkeli bir tarzda birleşme yolları arıyarak bu yüce görevin üstesinden gelmeğe çalışmalıyız.

Proleter devrimci potansiyel taşıyan akımlarla birliği sağlayabilmek veya bu birliği geliştirebilmek için mümkün olduğu kadar ilkeli bir şekilde aşamalı gelişme gösteren ortak platformlar yaratmalıyız. Yapabileceğimiz bütün ortak işleri programlayarak hızla hayata geçirmeliyiz. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı yürüttüğümüz mücadelenin ilkeli bir biçimde birlikte yapılmasının şartlarını aramalıyız. Ancak bu şekilde Halkın Birliği ve Halkın Yolu vb ile birlik yolunda adımlar atabiliriz. Fakat siyasi çalışmamızın genelinde olduğu gibi Halkın Yolu ve Halkın Birliği ile yapacağımız bütün ortak çalışmalarda da ideolojik mücadeleyi tatil etmeden, "hem dostluk hem mücadele" şiarını esas alarak hayata geçirmeliyiz.

Kampanya çalışmasında gerçekleştiremediğimiz bu tarzda eylem birliği ile gerek kendi içimizde, gerek diğer devrimci akımlar içindeki sekter eğilimleri yenilgiye uğratarak devrimci mücadeleyi geliştirip güçlendirebiliriz.

Kampanya çalışması sırasında Halkın Birliği ve Halkın Yolu ile gereken birliği sağlayamadığımız açıktır. Bu hatanın esas kaynağı onların birçok olumsuz örnekler ile sergilenebilecek tavırları ile birlikte, ağırlıklı olarak kendimizde aranmalıdır. Hatalar ve yanlış eğilimler ancak mücadele içinde sergilenir ve yenilgiye uğratılabilir. Kaldı ki kampanya sırasında olumsuzluk bizden başlamıştır. Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin mitingi birlikte yapma önerilerine kayıtsız kaldık. Hangi nedenlerle o-

De.sa.7.sü.7'de

Gazeteci ve yazar Jurgen Roth:

"CHP'nin geçmişe sünger çekme politikası öldürücü bir yanılgıdır"

Bir süre önce yurdumuza gelen ve faşist diktatörlük tarafından yurt dışına atılan ünlü Alman gazeteci ve yazar Jurgen ROTH ile yapılan röportajı yayınlıyoruz.

1. İşkence Enternasyonal İnsan Hakları çerçevesinde kesinlikle yasaktır.

İşkenceyi yapanlar cani ruhludur, fakat işkence yapmak isteyen "işkence manyakları" kendi güçleriyle pek isteklerini gerçekleştiremezler. İşkenceciler adi faşist yönetimin kanatları altına girip çalışırlar.

2. Karşı görüşte olanı susturma çabasının ifadesidir, bu. Hakim sınıflar yıkılma tehlikesiyle karşılaşınca her zaman en pis, en kirli işlere baş vururlar.

3. Gerçek suçlu yalnız işkenceci değildir, onu cezalandırmayan, koruyan, terfi ettiren, işkenceye göz yuman veya işkence için emir verenler de aynı derecede suçlu ve canidir.

Kapitallerini çoğaltmak -yani halkı sömürmek- sandalyesinde daha uzun kalmak gibi çıkarlar uğruna işkencecileri kitle üzerine saldırtan yönetim baş suçludur. İşkenceye baş vuran hakim sınıflar korku ve telaş içindedir. Çünkü kitle tabanı kalmamıştır. Devrilme tehlikesi vardır. Böyle zamanlarda -tarih örnektir- hakim sınıf her türlü canilikle daha uzun iktidarda kalmayı, halkı susturmayı denemiştir. Fakat işkenceye baş vuracak kadar alçaklaşma onun ölümünü daha da hızlandırmıştır.

4. İşkenceye karşı mücadele edilmelidir. Kitleler aydınlatılmalı ve seferber edilmelidir.

Kısacası emperyalizmin, kapitalizmin kökünün kazınmasıyla işkencelerde son bulacaktır.

5. Geçmişin suçlularını bulmalı, cezalandırmalıdır. Geçmişe sünger çekmek çok tehlikeli bir yanılgıdır. Çünkü geçmişte (1971) işkence ve cinayetleri işleyen, emir verenler cezalandırılmadıkça, gelecekte tekrar hortlar. Bu önemlidir ve tarihte pek çok örnek vardır. Bu nedenle CHP'nin geçmişi unutma politikasına karşı çıkılmalıdır.

Geçmişe sünger çekme politikası, öldürücü bir yanılgıdır.

Sonuç olarak şunu söylemeliyim:

Emekçi halka ve özellikle Kürt milliyetine karşı sürdürülen baskı, terör, yıldırmaya karşı mücadele edilmelidir. Türk ve Kürt devrimcileri omuz omuza anti-faşist mücadeleye girmelidir.

İşkenceye karşı enternasyonal alanda da propaganda yaparak, enternasyonal çevrede de mücadele verilmelidir. Birleşmiş milletlerdeki insan haklarına dayanılarak mücadele dünya çapına yayılmalıdır."

Kampanya kitle bağlarını güçlendirdi. Devrimci kadrolara yeni ve zengin tecrübeler kazandırdı.

* Kampanya boyunca propaganda, ajitasyon çalışmaları kesintisiz olarak yürütüldü. Sanatçılar, yazarlar, avukatlar, çeşitli dernek, sendika ve halkevleri ile ilişki kurmak, anket, imza, bağış toplamak, propaganda ajitasyon çalışmalarını yürütmekle yükümlü gruplar oluşturuldu.

* Tüm duvarlar kampanyanın somut sloganları ve devrimimizin temel sloganları ile donatıldı. Kampanya boyunca:

Halkın Kurtuluşu imzalı 15.000 afiş,

Halkın Kurtuluşu imzalı 68.000 pul,

Halkın Kurtuluşu özel sayısı 50.000,

Miting için ortak imzalı 20.000 afiş,

Miting için ortak imzalı 180.000 el ilanı dağıtıldı ve yapıştırıldı.

* Çeşitli toplantılarda yiğit proleter devrimci İ. Gökhan Edge'nin, ölen ama yenilmeyen İbrahim Kaypakkaya'nın kararlı direnişleri anlatıldı. Devrimci kadrolar "işkencede devrimci tavır" konusunda eğitildiler.

* Kampanya kitle bağlarını güçlendirdi. Devrimci kadrolara dinamizm kazandırdı. Zayıf ve tembel unsurları açığa çıkardı. Kitlelerle birçok yerde yeni ve canlı bağlar kuruldu. Devrimci kadroların kitle içinde siyasi çalışma konusunda tecrübelerinin artmasını, mücadelecilik, fedakârlık gibi militan özelliklerinin gelişmesini sağladı.

* Kampanya boyunca HALKIN KURTULUŞU'nun satışına ayrıca özel bir önem verildi. Satılabilecek tüm yerlere gidildi. Vapur iskeleleri, tren istasyonları, fabrika ve okul önleri, işçi semtlerinde aralıksız satışa çıkıldı. İşçi semtlerinde satış % 50-60 arttı. Gazete satışı yoğun bir propaganda ve ajitasyon faaliyeti olarak yürütülüyor, halkın geniş ilgisini topluyordu. Bu faaliyet içinde birçok arkadaşın propagandacılık ve ajitatörlük yetenekleri gelişti.

* İmza toplanması başlangıçta çok düzenli yürütüldü. Ancak çalışmalar ilerledikçe küçümsendi. Toplanan imza sayısı 15.284. Bu anlayış kırılabilseydi çok daha fazla imza toplanabilirdi.

* 75.000 lira bağış toplandı. Genellikle verilen paralar 2,5 ve 5 liralıktı. Toplanan bağışın dağılımı şöyle:

Toplam	75.000
İşçiler	20.000
Öğretmenler	7.000
Çeşitli halk kesimleri	8.525

Kalanın çok büyük kısmı kahve, dükkân, ev, vapur ve trenlerde özellikle devrimci işçiler ve öğrenciler vasıtası ile toplandı.

* Polis kampanyayı engellemek için her yola başvurdu. Merkezi yerlerdeki duvar yazılarını silmek için özel ekipler görevlendirilmişti. 100'den fazla arkadaşımız gözaltına alındı. Polisin başlangıçtaki saldırganlığı kampanya gelişince yerini şaşkınlık ve korkuya bıraktı. Özellikle miting sonrası emniyette çok teridgin ve panik içinde oldukları görüldü.

* Miting ve yürüyüşte potansiyel çok iyi, sloganlar canlı, net, pankartlar bol, saflar düzenliydi. Yürüyüşün üç ayrı yerden başlatılması çok iyi sonuçlandı. Yürüyüş çevredeki halkın büyük ilgisini çekti, desteğini kazandı.

WDTöB: İşkencecilerden hesap sorulmalıdır

ABD Washington (Vaşington) Devrimci Türkiyeli Öğrenciler Birliği adına 5 Türkiyeli öğrenci arkadaş gönderdikleri mektupla Faşizmi, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto Kampanyası'na katılmakta ve şöyle demektedirler:

"- İşkenceleri yapan ve yürütenlerden hesap sorulmalıdır.
- Kahrolsun uluslararası emperyalizm, çok uluslu şirketler, CIA ve onların yerli işbirlikçileri...
- Kahrolsun Sovyet sosyal-emperyalizmi ve onun destekleyicileri.
- Kahrolsun katil iktidar.
- Yaşasın dünya halklarının proleter devrimi mücadelesi.
- Yaşasın ezilen kitlelerin Amerikan ve Sovyet emperyalizmine karşı dayanışma ve direnişleri.
- Yaşasın Bağımsız Türkiye için verilen mücadelemiz.

WDTÖB (VAŞİNGTON DEVRİMCİ TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ) ADINA 5 ÖĞRENCİ."

Hemû 'Karkerên Dınê û Xelkên Bındest Yekbın!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin !

HALKIN KURTULUŞU

Irak Kürdistanı'nda görevli eski bir peşmerge komutanı ile konuştu

• "Ulusal mücadelenin sınıf mücadelesinin bir devamı olduğu kavranmadan bağımsızlık mücadelesinin başarı kazanması olanaksızdır"

"Kürt işçi ve köylüleriyle, Arap işçi • ve köylüleri aynı sınıflar tarafından eziliyor ve sömürülüyorsa güçlerini aynı düşmana karşı neden birleştirmesinler?"

Bağımsızlık mücadelesinde çıkarılan dersler:

SORU: Şimdi sanırım geçici yenilginin nedenleri ve çıkardığınız dersleri konuşabiliriz.

CEVAP: Daha önce de belirttim. Yenilen gerici aşiret liderliği idi. Kürt halkı savaşarak yenilmedi. Bu gerici aşiret liderliğinin, İran ve ABD ile anlaşarak halka ihanet etmesinin bir sonucudur. Öte yandan Irak hükümeti de bir kere daha halkına ihanet etti. İran'la anlaşabilmek için, topraklarını ve deniz varlığını, İran'a peşkeş çekti.

Devrimin başarıya ulaşması için mücadelede güvenilecek olanlar; herşeyden önce Kürt halkının yaratıcı gücü, Kürt halkının gerçek dostlarıdır. Bunlar da, Arap, İran ve Türkiye halklarıdır, dünyadaki devrimci hareketler ve devrimci ülkelerdir.

Devrimin geçici yenilgisinden çıkardığımız dersleri şöyle sıralıyabiliriz:

1. Devrimin öncülüğünü gerici aşiret liderliğinin yapması olanaksızdır. Devrimin başarıya ulaşması için öncülük edenlerin gerçekten devrimci sınıflardan gelmesi şarttır. Bunlar da, işçiler, köylüler ve devrimci aydınlardır.

2. Irak Kürt devrimi gerçek dostlarından büyük ölçüde tecrit edilmiş olarak sürdürüldü. Oysa devrimimiz bölgedeki devrimci hareketlerin bir parçası olmak zorundadır. Kürt devrimi; İran, Irak, Türkiye, Dofar, Filistin devriminin bir parçası olmak ve onlarla sıkı ilişki içinde bulunmak zorundadır.

3. Amerikan emperyalizmi bütün halkların olduğu gibi Kürt halkının da düşmanıdır. Kürt devrimi bu gerici emperyalist güce karşı mücadele etmeden başarıya ulaşamıyacaktır. Kürt halkı, emperyalist mihraklara, gerici hükümetlere dayanarak devrimin gerçekleştirilemiyeceğini kavramıştır.

4. Ulusal bağımsızlık mücadelesi ile, sınıf mücadelesi arasındaki ilişki ortaya çıkmıştır. Niye ulusal baskı altında tutuluyoruz? Çünkü Irak hükümeti, gücü elinde tutanlar; bürokrat burjuvalar ve toprak ağalarıdır. Bu sınıf sadece Kürt halkını değil aynı zamanda Arap işçileri, köylüleri de sömürmekte ve baskı altında tutmaktadır. O zaman Kürt işçi ve köylüleriyle, Arap işçi ve köylüler aynı sınıf tarafından eziliyor ve sömürülüyorsa güçlerini aynı düşmana karşı neden birleştirmesinler?

Ulusal mücadelenin sınıf mücadelesinin bir devamı olduğu kavranmadan ulusal bağımsızlık mücadelesinin başarı kazanması olanaksızdır.

Kürt ulusal hareketi özünde köylü hareketidir!

Tüm uluslar gibi Kürt ulusu da bir çok sınıfı içerir. Köylüler; nüfusun % 90'ını oluştururlar. Savaş köylülerin toprağı veya yaşamlarını sürdürdükleri toprak üzerinde devam etmektedir. Peşmergelerin çoğunluğu köylüdür. Bu nedenle açıktır ki, Kürt ulusal bağımsızlık hareketi özünde bir köylü hareketidir.

Peşmergelerin çoğunluğu köylüdür Açıktırki ulusal mücadele özünde köylü mücadelesidir

Bu nedenle ulusal mücadele sırasında köylülerin örgütleştirilmesi, feodal boyunduruktan kurtarılması devrimin garantisi olacaktır. Eğer emperyalistlerin tekrar devrimin kontrolünü ellerine geçirmelerini istemiyor, gerici rejimlerin, emperyalistlerle birlikte devrimin kaderini elinde tutmalarını istemiyorsak, ulusal mücadele ile köylülüğün feodalizme karşı mücadelesini birleştirmeliyiz.

Köylü mücadelesi, savaşın ulusal karakterini değiştirmeyecektir. Tüm ülkenin bağımsızlığının gerçekleştirilmesi, emperyalistlerin ve maşalarının ekonomik, siyasal gücüne son verilmesi şeklinde özetliyebiliriz. ulusal mücadele, köylü mücadelesi ile çelişmez.

Devrimden sonra ülkenin hızlı kalkınma şartlarının yaratılması açısından da, köylülüğün özgürleştirilmesi özel bir önem taşımaktadır. Çünkü, kalkınma için gerekli olan yeraltı kaynakları, hammaddeler, yine büyük ölçüde feodallerin ellerinde tutulan topraklardadır. Öte yandan köylülüğün özgürlük kazanması, ülkenin ihtiyacı olan işgücünün de sağlanmasını birlikte getirecektir.

Görüyoruz ki, soruna hangi yönden yaklaşırsak yaklaşalım, köylülüğün feodal boyunduruktan kurtarılması büyük bir önem taşımaktadır.

SORU: Köylülüğün dışındaki sınıfların durumu ve rollerini de anlatır mısınız?

CEVAP: Diğer sınıflara geçmeden önce köylülükle ilişkin belirteyim ki, köylülüğü de bir bütün olarak almıyoruz. Köylülük içindeki başlıca bölümler; topraksız köylüler, orta köylüler ve zengin köylülerdir. Çoğu zaman tarım işçiliği de yapan yoksul köylüler devrimin en güvenilir unsurlarıdır. Orta köylülük de devrimin arkadaşıdır. Ama zengin köylüler kaypak bir tavır içindedirler. Çoğu zaman devrimin yanında yer almakla beraber, bazen de karşı tavır alabilirler. İşçi sınıfı devrimi son amacına kadar götürecek en tutarlı sınıftır. Irak Kürdistanında da işçi sınıfının sayısı giderek çoğalmaktadır. İşçi sınıfını devrimin öncüsü yapan en önemli neden bu sınıfın, örgütlenme yetenekleri ve alışkanlıklarının yüksek oluşu, öte yandan bilimsel bir teoriye, Marksist-Leninist teoriye sahip olmasıdır. İşçi sınıfının M-L partisi devrimi sonuna kadar götürecek tek partidir.

Diğer bir sınıf da şehir küçük burjuvazisidir. Aydınlar, öğrenciler, memurlar bu sınıfa dahildir. Bu sınıf da ilerici bir yapıya sahip olup devrimin dostudur. Bazen çok yüksek olan devrimci duygu ve mücadelesi inişler gösterebilir. Sınıf değiştirme olasılıkları, bunların tutarsızlıklarının en önemli nedenidir. Bu sınıf bazen de ulusal dar görüşlülüğün batağına saplanmakta, hatta şovence bir tutum bile göstermektedir. Küçük burjuvazinin devrimdeki rolünü incelerken olumlu ve olumsuz yanlarını birlikte ele almalıyız.

Ulusal burjuvazi de devrimci saflarda yer alır. Tüccarları, küçük fabrika veya atölye sahiplerini, büyük avukatları, doktorları, mühendisleri, zengin köylüleri de bu sınıf içinde sayabiliriz. Bunlar, devrimin güvenilmez arkadaşlarıdır.

Kürdistan'da feodal sınıflar devrimin karşısındadır. Toprak ağaları (Irak Kürdistanında da 'AĞA' deyimi kullanılmaktadır), büyük dini liderler her zaman emperyalizm ve gericilikle anlaşmaya hazır, karşı-devrimci sınıflardır. Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesinde bu sınıf sürekli emperyalist ve gericilerle anlaşmıştır. Örneğin ilk bağımsız Kürt Devleti Süleymaniye kurulduğunda bir çok ağa ve büyük din adamı, İngiliz emperyalistleri ne baş vurarak; 'bizi kurtarın, biz İngiliz idaresini istiyoruz' diye alçakça yalvarmışlardır.

Yurtsever Kürdistan Birliği

Yurtsever Kürdistan Birliği (Patriotic Union of Kürdistan) devrimden menfaati olan sınıfları bir araya toplamaya çalışmakta olan, halk cephesi öncesi bir kuruluştur. Aralarında bir çok farklılıklar olan sınıfları bir tek parti içinde toplamak olanaksızdır. Farklı sınıflar ortak bir amaç -Ulusal Demokratik Devrim- etrafında bir cephede toplanabilir. Ama bir parti içinde değil.

KDP geçmişte bunu yapmaya çalıştı. KDP içinde, hem sağ hem sol ideolojiye sahip olanlar, işçilerin toprak ağaları kadar her sınıf temsil ediliyordu. Bunun yanlışlığı açıkça ortaya çıktı.

Devrimin başarıya ulaşması için üç güç örgütlenme şarttır:

a. Halk Cephesi, devrimden menfaati olan sınıfları bir araya toplayacaktır.

b. Öncü parti, bu partiyi hiç şüphesiz ki, M-L teori ile donanmış, işçi sınıfının gerçek partisi olmalıdır. Ve cephenin bel kemiğini teşkil edecek olan da bu partidir.

c. Halk ordusu.

Bu üç örgütün içinde şüphesiz en önemlisi öncü partidir.

SORU: YKB (Yurtsever Kürdistan Birliği)nin ortaya çıkışını anlatır mısınız?

CEVAP: Yenilgiden sonra değişik eğilimler ortaya çıktı. Bir grup KDP'nin yeniden organize edilmesini savunuyordu. Ama bunlar da kendi aralarında bir farklı gruba ayrılmışlardı.

KDP'nin yeniden örgütlenmesini savunan birinci grup, Barzani'nin liderliğini reddediyordu. Fakat yeniden örgütlenmek için, Irak bürokrat burjuvazisinin denetimindeki rejimden umut bekliyorlardı. Bunlar, hükümetten izin alarak, KDP'yi yeniden kurup, BAAS Partisi ve 'Komünist' Partisinin dahil olduğu cephede bizzat yer alırız hayali içinde idiler. Hükümetin ileri sürdüğü otonomi planını kabul etmeyi düşünüyorlardı. Onlara göre, artık herşeye yeniden başlamak olanaksızdı. En iyisi gidip diktatörlükten aman dilemek tek yoldu.

Düşündüklerini yapmaya çalıştılar da. Gidip hükümetten, KDP'nin yeniden kurulması için izin istediler. Hükümet ise hepsini güney Irak'a yerleştirdi. Politikadan, KDP'den bahsetmemeleri, sessizce oturmaları şartı ile onlara yaşama olanağı verdi. Ve bütün hayallerinin boş olduğu kısa zamanda ortaya çıktı. Reformist burjuvazinin temsilcisi olan bu kişiler yorulmuşlar ve kendi güçlerine inançları tamamen yok olmuştu. Hükümetin bunlara KDP'yi yeniden kurmaları için olanak tanımaması-uzun önemli düşünürsek- Kürdistan Devriminin lehine bir durumdur. Hiç olmazsa peşlerinde kimseyi götürmediler.

KDP'yi yeniden organize etme eğiliminde olan bir grup ise, bu işin yine Barzani'nin öncülüğünde olmasının savunuyordu. Barzani'ye karşı bazı eleştirileri olduğu halde; "Barzani'nin elinde büyük maddi olanaklar vardır, bu olanaklar devrim için tekrar değerlendirilebilir " diye düşünüyorlardı. Hala da bunun için çaba harcıyorlar.

Bu iki grubun ne Irak faşist diktatörlüğü, ne de Kürdistan hakkında bir tahlilleri ve açık görüşleri yoktur. Her zaman gerici Irak hükümeti ve emperyalizmle uzlaşmaya hazırdırlar. Ve hala KDP'yi, devrimi gerçekleştirecek tek öncü parti olarak düşünmektedirler.

Devrimin tek garantisi kitlelerdir

YKB'nin de içinde bulunduğu bir akım ise, devrimin tek garantisi olarak kitleleri görüyor ve devrimin gerçekleşmesi için ilerici Arap güçleri ile birliği savunuyor.

Aslında bu akım savaş sırasında da vardı. Gerici İran rejimi ve Amerika ile ilişkilere karşı çıkıyor ve ilerici Araplarla birliği savunuyordu. Irak'taki Kürt devriminin sadece Kürtlerin sürdürdüğü bir savaş olmasına karşı çıkıyordu. Tüm Irak halkının (Kürt ve Arap) katılacağı emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı bir mücadeleyi savunuyordu. Fakat bu grubun sesi gerici liderlik tarafından sürekli susturuldu. Öyle ki Marksist kitapların okunmasına bile müsade edilmiyordu. Bir çok arkadaşımız, savaş sırasında Marksist kitapları bulundurdukları için, gerici liderlik tarafından hapse atıldı. YKB devrimin garantisi olarak sadece kitlelere güvenen, gericilerle, emperyalistlerle işbirliğini reddeden, Irak'taki Kürt halkının mücadelesi ile Arap halkının mücadelesinin birliğini savunan kişiler tarafından oluşturuldu. Fakat bu grup da homojen bir yapıya sahip değildir: İçinde ilerici demokrat unsurları, aralarında belli farklılıklar olan sol grupları ve Marksist-Leninistleri barındırmaktadır. Bu grupların içinde baştan beri (1970) organize olmuş kendi aralarında örgütlü olan tek grup komünistlerdir.

Bu farklı gruplar yenilgiden sonra bir araya gelerek yenilginin nedenlerini tartışarak ortak bir platform üzerinde anlaştılar. Ve geçici yenilgiden üç ay sonra (Haziran 1975'te) Yurtsever Kürdistan Birliğinin (Patriotic Union of Kürdistan) kurulduğunu açıkladılar.

SORU: YKB'de Telebaninin rolü nedir?

CEVAP: YKB ne Barzani, ne de Telabani liderliğinin devamı değildir. Geçmişte belli hatalar yapmış bu iki hareketin eleştirisi üzerine inşa edilmiştir. Sanırım şimdiye kadar yaptığım açıklamalarla Barzani Liderliği hakkındaki eleştiriler açıklık kazanmıştır.

Telabani grubu da geçmişte önemli hatalar yaptı. Marksizm-Leninizmisavunuyor görünmelerine rağmen hiç bir zaman gerçek bir M-L hareket ortaya çıkaramadılar. En önemlisi de, sınıf mücadelesini, feodalizme karşı mücadeleyi öne alıyoruz diyerek, ulusal baskıyı göz ardı ettiler ve üstelik te, bu mücadeleyi gerici Irak rejimine sığınarak,açıkçası düşmanla anlaşarak sürdürdüler.

Fakat bugün YKB hareketi içinde geçmişteki hatalı davranışlarının açık öz-eleştirisini yapmış hatalarını kabul etmiş Telabani taraftarı arkadaşlar ve Telabani de vardır.

Barzaniyi eleştirirken unuttuğum bir noktayı da ilave etmekte yarar var. Barzani kendisine karşı olan ve elbette ilerici ve yurtsever olan gerek Irak, gerek İran, gerekse Türkiye Kürdistan'ından bir çok devrimciyi öldürdü. Örneğin, 1969'da İran Kürdistanında ayaklanan devrimcilerin liderleri daha sonra Barzani'nin yanına geldi. Barzani bunların birçoğunu öldürdü. (Süleyman Maani-İran KDP siyasi büro üyesi-,İsmail Şerif Zada, Molla Avra, Molla Resul.) Yine Türkiye KDP'sinden de DR. Sıvan ve arkadaşları Barzani tarafından öldürüldü.

Peşmergeler 1974 Ekiminde Ravanduz cephesinde

SORU: YKB'nin mücadelesini özetlermisiniz?

Şimdi Kürdistan'da iki bin kadar gerilla var

CEVAP: YKB'nin yaptığı en olumlu görev,Kürt halkının mücadelesini Arap halkının mücadelesi ile birleştirmiş olmasıdır. YKB Ulusal Irak Birliği içinde yer almıştır.

Ulusal Irak Birliği, anti-emperyalist, anti faşist örgüt ve partilerin birleşmesi ile ortaya çıkmış bir harekettir. UIB içindeki örgüt ve partiler şunlardır.

1. BAAS Pastisinin Sol kanadı. (Bu kanat iktidarda olan kliğe karşı mücadele eden sol kanattır)

2. Sosyalist Arap Hareketi,

3. Sosyalist Arap Milliyetçileri Konferansı.

4. Sosyalist Birlik Partisi

5. Irak Komünist Partisi (Central Command).

(Not: Irak Komünist Partisinin Central Kommity adını alan revizyonist kanadı, BAAS partisi ile birlikte iktidarı paylaşmakta ve halk üzerindeki baskıya ortak olmaktadır.)

6. Irak (M-L) Parti

7. Irak Halk Kurtuluşu Ordusu

8. Yurtsever Kürdistan Birliği.

UIB'nin programında yer alan en önemli maddeler şunlardır:

- Irak, Kürtler ve Araplardan oluşan Demokratik bir hükümet ile yönetilmelidir.
- Kürt Ulusu Kendi Kaderini kendisi tayin etme hakkına sahip olmalıdır.
- Büyük toprak ağalarının topraklarına el konarak bir toprak reformu yapılmalıdır.
- Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin malları millileştirilmelidir.
- Filistin Kurtuluş hareketine yardım ve destek olunmalıdır.
- Dofar ve bölgedeki tüm bağımsızlık hareketleri ile tam bir dayanışma sağlanmalıdır.

YKB'nin yaptığı önemli bir iş de gerilla mücadelesini yeniden örgütlemiş olmasıdır. Kürdistan içinde bir çok kasaba ve köyde küçük gruplar oluşturuldu. Ve bir çok bölgede bu küçük gruplar fiili olarak gerilla mücadelesine başladılar. Şimdi Kürdistan'da iki bin kadar gerilla var.

YKB işinin ne denli zor olduğunun bilincindedir. Çünkü sadece emperyalistler, gerici rejimler değil, hala gerici KDP yi yaşatmaya çalışanlar da, bize saldırmaktadır. Bu gericiler çeşitli defalar, YKB militanlarına saldırdılar. Son olarak, Temmuz 1976'da, Türkiye üzerinden Irak Kürdistanına geçmek istiyen, bir grup YKB militanına, Roboz köyünde saldırdılar. Militanlarımızdan, İzzet Zinhari öldürüldü. Mayıs 1976'dan bu yana aynı grup üç yoldaşımızı daha öldürmüştür.

devam edecek

HALK GÜÇLERİ ARASINDA

Baş.ta.sa.8'de

ğı ve sabrı göstereceklerdir. Silah, sopa, zincir, kullanma küfür, yalan ve dedi koduya başvurma gibi yöntemlerin halk içindeki çelişkileri çözmenin yöntemi olmadığının bilinciyle bundan sonra da "İdeolojik mücadele" adına bu tür silahlara el sürmeyeceklerdir. Bu tür araçlar kullanarak kendilerine veya başkalarına yöneltilen saldırılarda, halk saflarında yer alan güçlere karşı eleştiri özeleştiri, eğitim ve ikna yolunu kullanacak halk saflarında doğru mücadele anlayışının hakim olması için çalışacaklardır. Proleter devrimcilerin halkın tarafından da, özellikle orta yolcu devrimci hareketlerin saflarında yer alan devrimci ve yurtsever tarafından da desteklenecek, uygulanmalıdır. Bilerek veya bilmeyerek halk düşmanlarına hizmet eden tavırlar mahkum ve teşhir edilmeli, yanlış tavırları terketmekte iflah olmaz okulları açığa çıkanlar tecrit edilmelidirler. Geçtikleri yerlerde kavga çıkartarak, saldırılar düzenleyerek salyangoz gibi iz bırakan iflah olmazlar tecrit edilirken, marksizm-leninizmi kavramaktaki eksiklik ve yetersizliklerinden, küçük burjuva zaaflarını atamadıklarından dolayı onların kuyruklarına kapılan, halkın ve devrimin çıkarlarına zarar veren mücadele yöntemlerini yürüten devrimci, niyetler taşıyan, dürüst unsurları ayırmasını bilmeliyiz. Bu arkadaşları sabırla eğitmeli, eleştirmeli, yanlışlarını terketmelerine yardımcı olmalıyız.

HİÇ KİMSE PROLETER DEVRİMCİLERİN DOĞRU TAVRINI ZAAF OLARAK YORUMLAMAMALI BUNDAN SALDIRI CESARETİ ALMAMALIDIR

Bu arada, özellikle sosyal faşistlerin kollarına tamamen atılmakta kararlı olan iflah olmazlara şunu hatırlatmalıyız: Proleter devrimcilerin, halka ve devrime karşı duydukları sorumlulukların sonucu gösterdikleri sabır, soğukkanlılık ve hoşgörü bir zaaf olarak yorumlanmamalı, hiç kimse bundan karşı-devrimci yöntemlerle saldırma cesareti almamalıdır.

Halkın ve devrimin onurunu ve prestijini korumak, bir proleter devrimcinin her şart altında yerine getirmesi gereken görevidir. Proleter devrimcilerin, bu görevlerini yerine getirmede bu güne kadar gösterdikleri yiğit ve onurlu tavrın örnekleri düşmanın dahi aklından bir türlü çıkaramadığı, hatırladıkça yüreklerindeki korkuyu arttırdığı kadar çoktur. Halkın mücadelesinin en ön safında yeralan proleter devrimcilerin bu konudaki kararlı, taviz vermez tavırları dosta kıvanç ve güven, düşmana umutsuzluk ve korku vermektedir. Kısacası; hiç kimse ideolojik mücadele, halk saflarında yer alan siyasi hareketlerin görüşlerini serbestçe propaganda etme hakkı v.b.doğruilkeleri kalkan ederek halk düşmanlarının diliyle proleter devrimcilere iftira, devrimci onurlarına küfür etme yolunu tutmamalıdır.

DEVRİMCİ GENÇLİK DERGİSİ ZAAF VE HATALARINI AŞMANIN DOĞRU YOLUNU İZLEMELİDİR

Devrimci Gençlik Dergisi'nin HALKIN KURTULUŞU'nun görüşlerini savunan proleter devrimcilere karşı ideolojik mücadele verme adına devrimcilerin, yurtseverlerin el sürmemesi, izlememesi gereken yöntemlere başvurmasına çeşitli nedenler yol açmaktadır.

Bunlar başında, Devrimci Gençlik Dergisi'nin, merkezinde Sovyet sosyal emperyalizminin yer aldığı modern revizyonizmle bütün bağlarını kopartamayışı gelmektedir. DGD'nin, bugün mirasçısı olduğunu iddia etti geçmiş, büyük ölçüde burjuva ihtilalci bir çizgiydi. Fakat, marksizm-leninizme aykırı oluşunu gözden kaçırmadan, kendi içinde belli bir bütünlük taşıyordu. Devrimci Gençlik Dergisi, bu çizgiyi günümüzde sürdürme iddiasına rağmen, onun revizyonist ve reformist yanlarına sarılma, marksizm-leninizm yolunda ilerleme potansiyelini taşıyan yanlarını terketme yolunu seçti. Bu durum DGD'nin bugünkü ideolojik-siyasi inşa konusunda çözümsüzlük içinde olmasıyla birleştiğinde, DGD'nin modern revizyonizmin cereyanlarına karşı kapısını açık tutmasına, revizyonist yanlarını terkedememesine yolaçmaktadır.

DGD'nin revizyonizm ve reformizle kesin hesaplaşma noktasında halen süren cesaretsizliği, özellikle Kurtuluş Sosyalist Dergi'nin ve İGD'li sosyal faşistlerin revizyonisd hücumlarına, estirdikleri revizyonist rüzgarlara karşı koyma onları göğüslemede zayıflatmaktadır. Sosyal faşistlerin açık ve sinsice yürüttükleri propagandanın, bütün orta yolcu akımlara yaptıkları gibi ittifak kurabilmek için zaman zaman geçici tavizlerde bulunmalarının sonuçlarını proleter devrimciler kadar, DGD'nin görüşlerini savunan devrimci ve yurtseverlerde incelemelidir. Son ayların bütün miting, yürüyüş v.d. mücadeleleri sırasında Faşizmi, siyasi cinayetleri ve işkenceleri, Protesto Miting ve Yürüyüşleri, (Ekonomik ve Demokratik Haklar Mitingi, Site Yurdu Kapatılamaz Mitingi v.d.) proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin bulunduğu saflarda, mı, yoksa sosyal emperyalizmin işbirlikçilerinin saflarında mı bulunmaları gerektiğini, ve bunun nedenlerini bir kere daha tahlil etmelidirler.

DGD'nin yanlış ittifak ve mücadele anlaşısının bir nedeni de, kendisi için temel çalışma alanı olan öğrenci gençlik içinde proleter devrimcilerin de güçlü bir biçimde var olmalarıdır. DGD, küçük burjuva sınıf yapısının sonucu dar bakış açısıyla, bulundukları alanda karşısına çıkan ve eksiklik ve zaaflarından arınarak daha da gelişen, güçlenen proleter devrimci güçleri kendisi için tehlikeli bir düşman olarak görmektedir. Bir yandan proleter devrimcilerin öğrenci gençlik içinde de gelişmekte ve güçlenmekte oluşu, öte yandan gençlik içindeki bütün devrimci ve yurtseverlerin, gençlik kitlelerinin faşistler ve sosyal faşistler dışındaki halk gençliğinin birliği yolundaki istek ve çabalarının güçlenmesi, tekkelerinin yıkılmasından korkan revizyonistler telaşlandırmakta, rahatsız etmektedir. Kendilerini değiştirebilmek, revizyonizmden ve reformizmden arınmak için gayret göstermek yerine, bu süreci durdurabilmek, bunun yolu olarakda devrimcileri birbirlerine düşürme, kin ve düşmanlık tohumları ekerek devrimcileri birbirlerinden nefret ederhale getirecek sonuçlar yaratmak yolunu seçmektedirler.

HALK GENÇLİĞİNİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ'NİN SAĞLANMASINI KİMSE ENGELLEYEMEYECEKTİR

Gençlik içindeki bütün devrimci ve yurtseverlerin birlik isteği ve çabaları bu oyunları bozacak, bu rüzgarları etkisiz kılacak kadar güçlüdür. Bütün halkın ve halk gençliğinin çıkarına olan birlik isteğini sonuç verici ve daha da güçlendirmek yolu döngüm gerilerin başarılmasında proleter devrimciler örnek ve önder olmalıdırlar. Öğrenci gençliğin mücadelesini bütün halkın mücadelesine ve çıkarlarına tabi olarak görmek ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin perspektifi içinde ele alarak bugüne kadar olduğu gibi sabırlı, soğukkanlı, fedakar ve kararlı mücadele çizgisinde sebat etmelidirler. Halk gençliğinin birliğini sağlamak "hem birlik, hem mücadele" ilkesini esas alarak, ideolojik mücadeleye hız vermeli, çelişkilerin çözümünde doğru mücadele anlayışını, hakim kılmak çabalarını geliştirmelidirler. Bütün halkın düşmanları, Amerikancı faşistler ve sosyal faşistler tecrit etmek, birleşebilecek güçleri birleştirmek, orta yolcuları ve onların tarafsızlaştırmak politikasını hayata geçirmek için çalışmalıdırlar.

HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: H. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 ÇAĞALOĞLU-İSTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.

DİZGİ: OLİMPİYAT İBM BASKI: DAİLY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK No:10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ, HARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL.

SOSYAL EMPERYALİST

Baş.ta.sa.1'de

ridir.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER ANDLAŞMALARIN MEYVESİNİ ŞİMDİDEN TOPLAMAYA BAŞLADILAR.

Sovyet sosyal-emperyalistleri hegemonyacı ve saldırgan emellerinin bir sonucu olarak ülkemizde hızla yayılmaktadırlar. Ülkemiz, esas olarak ABD emperyalizminin hegemonyası altında olmakla birlikte, yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, halkımızın alınteri Rus sosyal-emperyalistleri tarafından da sömürülmektedir. Demir-çelik, alüminyum, petrol rafineri sahaları şimdiden büyük ölçülerde onların denetimine girmektedir.

Yeni imzalanan bu andlaşmalarla sosyal-emperyalistlerinin yayılması daha da büyük boyutlara ulaşmıştır. 10 milyarlık krediden sonra şimdi de 20 milyar liralık kredi andlaşmasıyla halkımızın sırtına yeni ve ağır borçlar yüklenmektedir. Ortak (!) yatırımların daha da geliştirilmesi ve genişletilmesi doğrultusundaki Çağlayangil'in teklifi, azılı sosyal-faşist Kosigin'i çok "sevindirmiştir."

Yapılan yeni ekonomik, teknik, bilimsel vs. andlaşmalar daha Çağlayangil Türkiye'ye dönmeden ürün vermeye başlamıştır. Geçtiğimiz günlerde Etibank, kurulacak bir hidrojen peroksit tesisi için yeni imzalanan ekonomik işbirliği (ekonomik bağımlılık) belgesinde bulunan maddelerden birini imzalamıştır. Bu andlaşma ile, deterjan ve tekstil sanayii için çok önemli bir hammadde olan hidrojen peroksit bir Sovyet firması tarafından sağlanacak ve Bandırma'da kurulacak olan bu tesisin yatırımının 140 milyon liralık bölümü Sovyet ticari kredisiyle yapılacaktır.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER "LİMAN KOLAYLIĞI" İSTİYOR.

Sovyetler'in yayılması esas olarak, ekonomik, siyasi, kültürel alanlarda olduğu halde sadece bununla sınırlı değildir. Faşist MC ile askeri andlaşmalar yapmaya da can atmaktadırlar. Onlar sık sık tekrarladıkları askeri tatbikatlara, Türkiye'den ordu mensuplarını da çağırarak onlara gözdağı vermektedirler. Çağlayangil'in gezileri ile ilgili olarak Avrupa basınında da yer alan bazı haberlere göre sosyal-emperyalistler, Karadeniz'de kuracakları bir petrol rafinerisine karşılık olarak, Akdeniz'deki Sovyet savaş filolarına liman kolaylığı tanınmasını istemişlerdir.

Dünyaya egemen olmak emeliyle gözü kararmış olan Rus sosyal-emperyalistlerinin Kıbrıs'ta, Vietnam'da, Mısır'da, Yemende, Hint Okyanusu'nda yaptıkları gibi Türkiye hakim sınıflarından da üs istemiş olmaları büyük bir olasılıktır. Onlar, dünya devrimini baltalamak ve üçüncü bir paylaşım savaşında kullanmak için stratejik öneme sahip bölgelerde üsler elde etmek arzusuyla yanıp tutuşmaktadırlar. Bu, onların hegemonyacı, saldırgan tabiatlarının gereğidir. İsteklerinin gerçekleşmesi için, yaptıkları "yardım"ları şantaj vasıtası olarak kullanmaktadırlar -Vietnam'da yaptıkları gibi-. Onların sahte "dostluk", "işbirliği" maskelerinin altından çirkin yüzleri görünmektedir.

FAŞİST MC RUSYA'NIN KOLLARINDA

Faşist MC uzun bir süreden beri bir çok iç ve dış etken yüzünden çok güç durumdadır. Halk sınıflarının yükselen mücadelesinin de etkisiyle büyük bir çıkmazın, ekonomik, siyasi bunalımın içindedir. Paranın değeri hızla düşmekte, hayat dörtnala pahalılanmakta, ekonomik kriz içinden çıkılmaz bir hal almaktadır. Buna karşılık; Carter yönetimiyle birlikte yeniden ele alınan ABD-Türkiye ilişkisi hala düzeltilememiştir. ABD ambargosu sürmektedir. Kıbrıs ve Ege meselesinde de hakim sınıflar tam bir çıkmazın içindedirler. Türkiye'nin gerek ABD, gerekse diğer emperyalistlerle olan ilişkileri iyi değildir. Bu durum Türkiye hakim sınıflarını sosyal-emperyalistlere ve onların "yardımlar"ına daha sıkı sarılmaya, onların kollarına itmektedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri de Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu durumdan yararlanarak yayılmacı ve saldırgan faaliyetlerini hızlandırmakta, bulanık suda balık avlama siyaseti gütmektedirler. Yapılan yeni andlaşmalar bu siyasetin ürünüdür ve halkımızı ağır kölelik zincirlerine mahkum etmektedir.

SOSYAL-EMPERYALİSTLERLE YAPILAN ANDLAŞMALAR, KÖLELİK ANDLAŞMALARIDIR.

Sovyet sosyal-emperyalistleri bugün ABD hegemonyası altında olan, ülkemizi kendi hegemonyaları altına almak ve kendi köleleri yapmak emelindedirler. İmzalanan bu yeni andlaşmalar ülkemizi Rusya'ya daha da bağımlı bir hale getirecek, Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerindeki sömürüsünü arttıracaktır. Bu kölelik andlaşmalarıyla halkın sırtına ağır borçlar yüklenecek, alınan kredilerin ceremesini yine halkımız çekecektir.

Halkımız emperyalist efendi istemiyor. Türkiye halkının tarihi emperyalizme karşı şanlı mücadelelerle doludur. Yıllardır ABD emperyalizmine karşı mücadele eden halkımız şimdi bir emperyalistin boyunduruğundan kurtulup diğerinin kölesi olmaya razı olamaz.

ABD emperyalizminin hegemonyasına ve Rus sosyal-emperyalizminin yayılmasına karşı mücadele etmek bir yurtseverlik görevidir. Yeni imzalanan kölelik andlaşmalarına ve bu andlaşmaların uygulanmasına karşı harekete geçelim. Sosyal-emperyalizmin çirkin yüzünü açığa çıkararak, mücadele edelim.

Bu amaçla geniş kitlelerin katıldığı toplantılar, gösteriler düzenleyelim.

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET!
NE ABD, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
HALKIMIZI KÖLE YAPAN ANDLAŞMALAR İPTAL EDİLSİN!

Toprak

Baş.ta.sa.6'da

topraklarımızın büyük kısmının hazine arazisi gösterildiğini anladık. Mesela 72 dönüm toprağı olan bir emekçinin 12 dönümü kendisine bırakıldı, 60 dönümü de hazineye aktarıldı. Köylümüz topraklarını alabilmek için dört yıldır mahkeme kapılarında sürünüyor. Ama hiç bir sonuç çıkmadı. Artık ne bu düzenin mahkemelerine, ne de kanunlarına güveniyoruz. Topraklarımızı kendi gücümüze dayanarak almaya çalışacağız. Kurtuluşumuzun devrimle olacağını kavradık.

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

YENİKÖY'DEN BİR GRUP
DEVRİMCİ KÖYLÜ

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA

Baş.ta.sa.1'de

mada:

"Bugün ülkemizde basın özgürlüğüne yönelen baskılar giderek artmakta, özellikle devrimci ve yurtsever basın faşist ve sosyal-faşist saldırıların boy hedefi haline getirilmek istenmektedir."denildikten sonra özel olarak devrimci, yurtsever basına, genel olarak basına ve basın özgürlüğüne yönelen faşist ve sosyal faşist saldırılar teşhir edildi.

Açıklamada daha sonra şöyle deniyor:

"Devrimci yurtsever basın yalnızca kendisi üzerindeki baskılara değil, bütün ilerici demokrat basına yönelik baskılara da en kararlı, en tutarlı bir şekilde karşı çıkar. Bu nedenle basının en ileri , en demokrat kesimidir."

"Tüm devrimciler, yurtseverler, basın, ilerici kişi ve kuruluşlar basın özgürlüğüne yönelen bu saldırılara birlikte göğüs germelidirler. Özellikle günlük basın bu mücadeledeki yerini almalı, baskılara karşı sesini daha gür bir şekilde yükseltebilmelidir. Basın özgürlüğü aktif bir şekilde savunulmalıdır. Bugün, devrimci ve yurtsever basın üzerindeki baskılara karşı çıkmadan basın özgürlüğü savunulamaz."

Ortak açıklama şu taleplerle son buluyor:

"Yazıişleri müdürlerinin tutuklanmasına son verilmelidir.

Tutuklu yazıişleri müdürleri serbest bırakılmalıdır.

Askeri mahkemelerin basını yargılamasına son verilmelidir.

Gazete ve dergilerin toplattırılması durdurulmalıdır.

Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılar sona ermelidir."

BAĞIMSIZLIK SAVAŞ MEYDANINDA DOĞAR

Baş.ta.sa.2'de

dilerinin ve yerli gericilerin çıkarlarını korumaya çalışmaktadırlar.

İKİ SÜPER DEVLETLE MÜCADELE.

Afrika halklarının ve özellikle Güney Afrika halklarının yerli düşmanları olan ırkçı-beyaz azınlık rejimini de virebilmeleri, onların iki süper devlete karşı takındıkları tutuma belir leyici bir biçimde bağlı bulunmaktadır.

Sözümona "Güney Afrikalı ırkçıların işgal kuvvetlerini püskürtme" amacıyla (!) Angola'yı işgal eden sosyal - emperyalistler bugün kanlı çizmeleriyle o ülkenin topraklarını ve halkını ezmeye devam ediyorlar.

Aynı tuzağı Güney Afrika halklarının kurtuluşunu engellemek için kurup pusuya yatan sosyal-emperyalistler, halklardan yedikleri şamarları asla unutamayacaklar. Onların savaşçı kurtuluş örgütlerini "destekleme" bahanesi ile denetimleri altına alma çabaları devrimci ve yurtsever Zimbabweli, Namibyalı ve Azanyalıların uyanıklığı ve kararlılığı karşısında iflas etmiş durumdadır.

Amerikan emperyalistleri, son 5-6 aydır, kendilerini barış havarisi ilan ettiler ve savaşan halklara "savaşın ciddi sonuçlar doğurabileceği" tehdidini savurmaktadırlar. Bugüne kadar napalm bombaları, atom bombaları, çeşitli kitle katliam silahlarıyla halkları katleden düşman bu gün papaz kılığında cephelerde dolaşıyor ve yanan devrim ve ulusal kurtuluş ateşinin üzerine su serpmeye çalışıyor. Onun "barış" tavsiyeleri ile napalm bombaları aynı derecede tehlikelidir. Ve aynı amaca hizmet ediyor.

Zimbabwe halkının temsilcisi olan Yurtsever Cephe ve onu meydana getiren ZANU ve ZAPU örgütleri ve onların askeri kolları olan ZIPA (Zimbabwe Halk Ordusu) bu tuzağı farkettiği kadar Rus komplolarını da görmekte ve iki süper devlete karşı mücadele etmenin gerekliliğini kavramaktadır.

Afrika, Afrika halklarına aittir. Güney Afrika, Güney Afrika halklarına aittir. Onlar iki süper devlet ve diğer sömürgeci ve emperyalistleri mutlaka yenecek ve ülkelerini, kendilerini ve bütün kıtayı mutlaka kurtaracaklardır.

Onlar uyanıklıklarını keskinleştirdikçe, birliklerini güçlendirdikçe ve kendi gücüne dayanarak silahlı mücadeleyi sürdürmekte azmettikçe bu kaçınılmaz bir yoldur.

Güney Afrika halkları, ne Amerikan emperyalizmine, ne de sosyal-emperyalizme dayanmamak gerektiğini kendi deneyleriyle öğrenmişlerdir. Kurtuluşun tek yolu kendi gücüne güven ve uluslararası devrimci dayanışmadır.

İŞKENCE

Baş.ta.sa.1'de

rafından akşama kadar "sorgu"ya çekildim. Sorgu sırasında özellikle HALKIN KURTULUŞU Gazetesi hakkında bilgi vermemi, bazı devrimcileri suçlamamı istediler. İsmini söyledikleri devrimcileri tanımadığımı, HALKIN KURTULUŞU'nun yasal bir gazete olduğunu söylediğimde işkenceciler: "Bize yutturamazsın, biz herşeyi biliyoruz" dediler. Son çare olarak "eğer konuşmazsan seni öldürürüz, ya intihar etti, ya da kaçıyordu vurduk deriz" diyerek gözdağı vermeye çalıştılar. Onlara cevap olarak "Ben devrimciyim, hiç bir örgütle ilgim yok. Ne yaparsanız yapın, isterseniz öldürün. Ama kişilerin ölümü ile mücadele bitmez. 12 Mart'ın azgın teröründe de onlarca yiğit devrimciyi öldürdünüz, ama bugün çığ gibi büyüyen biz, yıkılan sizsiniz" dedim. Daha sonra gece saat 8'de beni falakaya yatırdılar. 2 saati aşkın bir süre müdür Tarzan İbrahim tarafından copla dövüldüm. Yorulduğu zaman ayaklarıma bağladıkları sopayı çözerek beni ıslak zemin üzerinde zıplayarak koşturuyordu. 1.şube komiser Kenan Baskın'ın havada tuttuğu değneğin üzerinden iki ayağımla zıplayıp atlamamı istiyorlardı. Her atlayışta sopayı biraz daha yukarı kaldırıyorlardı. Acı ve ızdıraptan atlayamaz duruma geldiğim zaman yere düşüyordum. O zaman bin bir küfürle, elsiz, kesik koluma tekmelerle vurarak beni kaldırıyorlar ve koltuklarımdan tutarak yürütüyorlardı. Zorla falaka faslı 6 kere tekrarlandı, tahminen 400'ün üzerinde ayaklarıma vurdular. Gece yarısı tekrar falakaya yatırdılar. Bu sefer kazma sapı büyüklüğünde ve ucunda demir takılı sopayla vurdular, bu sopalardan 3 tanesi vuruşun şiddetinden kırıldı.

Falaka sırasında gözümün önüne halkımızın çektiği acıları ve bu uğurda ölen devrimcileri getiriyordum, o zaman çok daha güçlü oluyordum. Bir ara beni yukarı kata çıkardılar ve pencereden atacaklarını söylediler, sonra da masumane bir pozda "biz katil değiliz" dediler. "İbrahim'ler, Gökhan'lar işkencede öldürülmedi mi" diye sorduğumda Tarzan İbrahim elindeki makinalıyı gösterip "seni öldürürüm lan" diye bağırmaya başladı. Bir ara Tarzan İbrahim elektrik vererek beni hadım etmek istedi. İşkenceden sonra 3-4 gün kan işedim.

Burada önemli bir şeyi açıklamakta yarar var. İşkence sırasında, MİT'ten gelen adam "senin peşinde sadece biz değil, başkaları da var" dedi. Ben açıklamasını istediğimde herşeyi rahatça anlattı. Sosyal-faşistlerin beni ihbar ettiklerini öğrendim. Sosyal-faşistler Ankara TÖB-DER mitinginden sonra zaten, beni öldüreceklerini açıkça söylüyorlardı. Sosyal-faşistlerin ihbarcılıkları, polisle işbirliği yapmaları çok doğaldır. Çünkü onlar da yerli gericiliğin içindedirler ve faşisttirler.

İşkenceler daima sömürücü sınıfların başvurduğu bir sindirme yöntemidir. Bugün de faşist diktatörlük Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesini bastırmak için her milliyetten halkımıza ve onun kurtuluşu için mücadele eden devrimcilere işkence yapmakta, katletmekte ve kurşunlamaktadır. İşkencelere karşı olmanın kıstası faşizme karşı mücadele etmektir. Çünkü faşizmin yok edilmeden işkence yok edilemez. Faşizmin yok edilmesi de ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile mümkün olacaktır.

FAŞİZME ÖLÜM, İŞKENCEYE SON!
ZİNDANLAR BOŞALSIN!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

ŞİVAS
KAPALI CEZAEVİ'NDEN
BİR DEVRİMCİ

16 Mart 1921

Baş.ta.sa.1'de

kalım 16 Mart 1921 andlaşması nedir, bugünkü kölelik andlaşmaları nedir? Hangi temelde imzalanmışlardır, neye, kime hizmet etmektedirler?

1921 andlaşması yüce Lenin'in ve Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin (Bolşevik) önderliğindeki Sovyet devleti ile, Ankara hükümeti arasında imzalanmış bir "Barış ve kardeşlik" andlaşmasıydı.

Yeni andlaşmalar ise azılı sosyal faşist SB"K"P önderliğindeki sosyal emperyalist bir Sovyet devleti ile işbirlikçi faşist bir Türkiye devleti arasında imzalanan, "dostluk", "işbirliği" safsatalarıyla süslenmiş kölelik andlaşmalarıdır.

1921 andlaşması imzalanırken Sovyetler Birliği proletaryanın iktidarda olduğu sosyalist bir ülkeydi. Türkiye'de ise milli burjuvazi önderliğinde gelişen, bir milli devrim söz konusuydu. Türkiye halkı bir milli kurtuluş mücadelesi veriyordu. 1921 andlaşmasındaki esas proletarya nın bir milli kurtuluş hareketine yardımıydı. Nitekim bu andlaşmadan sonra Sovyetler Birliği büyük bir enternasyonalist ruhla bir yıl içinde 33.275 tüfek, 58 Milyon tüfek mermisi, 327 Makinalı tüfek, 54 top, 130 bin top mermisi, 1500 kılıç 20 bin gaz maskesi ve iki destroyerlik malzeme yardımı yaptı. Daha sonra 1934'de Stalin döneminde Sovyetler Birliği Türkiye'ye 20 yıl süreli ve faizsiz olarak 8 milyon altın dolar kredi verdi. Bu krediler ile Nazilli ve Kayseri dokuma fabrikaları açıldı.

Yeni andlaşmalar imzalanırken ise Sovyetler Birliği'nde kapitalizme geriye dönüş çoktan gerçekleştirilmiş ve sosyal emperyalizmin karanlık yolu tutulmuştur. Sovyetler Birliği artık burjuvazinin iktidarda olduğu sosyal emperyalist bir devlettir. Bu andlaşmalar 1921 yılında olduğu gibi "dostluk ve kardeşlik" temelinde değil köleleştirme ve talan temelinde imzalanmıştır.

Sosyal emperyalistler saldırgan ve yağmacı tabitalarını gizlemek için Lenin'in adını kullanmaktadırlar. Meşru ve doğru temelleri dayanan 16 Mart 1921 andlaşmasını, yeni imzaladıkları andlaşmaları halkların gözüne şirin göstermek için kendilerine paravan yapmaktadırlar.

PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

Baş.ta.sa.8'de

tik.

Mitingi görünüşte CHP tertipliyordu, ama işin arkasında İKD ve İGD'li sosyal-faşistler vardı. Bu sosyal-faşistler bizi kitleden ayırmak için en arkada sıraya sokmaya çalıştılar, aramıza İKD'li kadınları soktular. Sosyal-faşist İGD'li erkekleri üzerimize göndererek, "Kahrolsun Faşizm ve Sosyal-Faşizm" yazılı pankartımızı zorla indirmek istediler. Fakat biz pankartımızı indirmemek için kararlılıkla direndik. Yurtsever kadınların bu direnişi karşısında İGD'li erkekler sopalar ve tekmelerle analarımızın, bacılarımızın üzerine azgınca saldırdılar. Ama yurtsever kadınlar geri çekilmeksizin, bu sahte devrimcilere karşı, Beşiktaş tan Gümüşsuyu'na kadar, pankartı bir an bile yere düşürmeden mücadele ede ede yürüdüler. Bu kararlı mücadelemiz karşısında sosyal-faşistler geri çekilerek, çareyi polisle işbirliği yapmakta buldular. Yurtsever kadınları tek tek polise ihbar ettiler. Ancak polis yardımıyla güçlerimizi dağıtabildiler.

Bu saldırı İKD ve İGD'li sosyal-faşistlerin gerçek yüzünü bir kere daha kitleler önünde açığa çıkardı. İGD'li sosyal-faşist erkekler bize saldırırken, içimizdeki analar şöyle bağırıyordu: "Ölenler bizim evlatlarımız, içimizden çıkın." Polisleri yardıma çağıran sosyal faşistler, yurtsever kadınları polise ihbar ederken "memur bey bunlar Maocu bozkurtlar, bunları içimizden atın" diyerek faşist, sosyal-faşist işbirliğinin en açık örneğini verdiler.

CHP'li kadın kitleleri arasında bu saldırı tepki yaratırken, CHP'li kitleler ve mitingi izleyen halkımız, CHP yönetiminin "demokrasi" ve "fikir özgürlüğü"nden ne anladığını gördü. CHP'nin reformist yönetimi bir kere daha sosyal-faşizmle uzlaşıcı tavrını ortaya koydu.

Biz bu mitinge katılmakla kitlelerle biraz olsun kaynaşmış, sosyal-faşistlere yurtsever kadınların sesini duyurmuş olduk. Ama bunun yeterli düzeyde olmamasını da iyi değerlendirmek, dersler çıkarmak, bundan sonraki mücadelemizde bize yardımcı olmasını sağlamamız gerekiyor. Bizim bu konuda tespit ettiğimiz hatalar şunlardır:

1. Daha önceden iyi bir ön çalışma ve hazırlık yapamayışımız, bir takım pratik hazırlıkları son güne bırakışımız.

2. Diğer anti-sosyal faşist siyasetlerle ittifakları sağlam bir temele oturtmayışımız ve onları mitinge katılma doğrultusunda yeterince ikna edemeyişimiz.

3. Aynı gün Site Yurdu'nun da mitinginin oluşunun güçlerimizi bölmesi.

4. Mitinge katılan Halkın Birliği ve HALKIN KURTULUŞU'nun kendi arasında miting öncesi bir ilişki sağlayamaması, bu yüzden miting alanında örgütlenmemizin tam olmaması.

Bu arada özellikle belirtmemiz gereken noktada Halkın Sesi'nde miting ten sonra çıkan bir haber le ilgilidir. Bu yazıda Halkın Sesi yurtsever kadınların mücadelesini küçümsemekte, kendilerinin yer almadığı bu mücadeleye sahip çıkmaktadır. Bu dürüst bir tavır değildir.

MİTİNG SONRASINDA BİZ ŞUNU DAHA İYİ ANLADIK: YARATILMAK İSTENEN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ, MASA BAŞINDA KONUŞARAK DEĞİL, ANCAK FAŞİZME VE SOSYAL FAŞİZME KARŞI MÜCADELE İÇİNDE GERÇEKLEŞEBİLİR. MİTİNG ESNASINDA HALKIN BİRLİĞİ VE HALKIN KURTULUŞU, BU KONUDA OLUMLU BİR ADIM ATARAK, TAM BİR BİRLİK İÇİNDE MÜCADELE ETMİŞLERDİR.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN HALKLARI VE KADINLARI KÖLE EDEN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN TÜM MİLLİYETLERDEN YURTSEVER KADINLARIN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

HALKIN BİRLİĞİ VE
HALKIN KURTULUŞU
SİYASETLERİNİ SAVUNAN
DEVRİMCİ KADINLAR

Hatalarımızı ortaya çıkarmada

Baş.ta.sa.3'de

düşünemediğimiz esas önemli nokta proleter devrimci hareketlerin birliği temelinde tecritin kırılabileceği idi. "Maocu" tecrit zincirini kırabilmenin çıkış noktası Halkın Yolu ve Halkın Birliği ile sağlam bir birlik oluşturmaktan geçer. Ancak böyle bir birliğin etrafında toparlanabilecek devrimci, yurtsever, demokrat grup veya kişilerle tecrit zinciri kırılabilir.

"Bir avuç Maocu" v.b. türünden demagojileri boşa çıkartıp tecrit zincirini kırmanın yolu esas olarak geniş halk yığınlarıyla birleşmekten geçer. Bu uzun süreli bir çalışmanın ürünü olabilir. Şüphesiz ki, bu günde taktik olarak yapabileceğimiz görevler de vardır. Ancak bu yol TEP ve SP ile birleşerek Halkın Yolu ve Halkın Birliği'ni dışlamak değildir. Aksine Halkın Yolu ve Halkın Birliği ile birleşerek diğer hareketleri yanımıza çekmektir. Modern revizyonist oklara karşı üç cephede değil, tek cephede birleşerek karşı koyarsak tecriti kırmada başarı şansımız artacak, düşmana karşı birliğimiz pekişecektir. Ve giderek antirevizyonist unsurların sosyal-faşist demagojilere karşı birliği güçlenebilecektir.

Her kurşun

Baş.ta.sa.1'de

ciyi yaraladı.

Ayrıca faşist polis ve jandarma birlikleri öldürülen gencin cenaze törenine katılan öğrenci velilerine ve Uşak halkına da vahşice saldırdı. Polisin yüzlerce kişiyi yaralamasına ve şehirde terör estirmesine rağmen Uşak halkının mücadele azmi kırılmadı.

Uşak halkı ve devrimciler faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin örnek bir sayfasını yazdılar. Halkımızın kurtuluşu yolunda şehit düşenlerin anısını mücadele ve birlik bayrağı yaptılar.

Bu mücadele bize örnek olmalıdır. Faşizmin her saldırısında fabrikada, atölyede, köyde, okulda, dairede karşı durulmalıdır. Faşistlerin işledikleri siyasi cinayetlere kararlılıkla cevap verelim. "Her fabrikada, her işyerinde bir saat işi bırakma" şiarını hayata geçirelim. Faşizmin saldırısına karşılık sessiz kalış faşistleri yüreklendirecek, halkın güçlerini zayıflatacaktır. Her kararlı direniş faşizmi geriletecek, halkı güçlendirecektir.

SAVAŞ

Baş.ta.sa.1'de

atmadı. Geçtiğimiz yaz aylarında Hora gemisinin Ege'de sözde bilimsel araştırmalar adı altında yaptığı savaş kışkırtıcısı rol bu kez de askeri tatbikatlarla tekrarlanmaktadır.

Faşist MC ülke içinde ve dış siyasette büyük güçlükler içindedir. Ülke ekonomisi ağış şartlar altındadır. Hayatı pahalılığı, hergeçen gün halkı daha fazla ezmektedir. MC iktidarı bütün bu zor şartlardan bir süre için de olsa kurtulabilmek amacıyla şöven bir, dış siyaset izlemeye yönelmiştir. MC halkın dikkatlerini siyasi ve ekonomik meselelerden uzaklaştırmanın bir yolu olarak yeniden Yunanistanla gerginliği arttırma siyasetine başvurmaktadır. Milli duyguların sömürülmesi, şövenizmin hortlatılması hakim sınıfları diken üstünde oturmaktan bir süre için bile olsa kurtaracaktır.

Faşist MC Yunanistan'a karşı saldırgan ve kışkırtıcı siyasetini "milli hak ve çıkarlarımızın savunulması" adı altında yürütmektedir. Emperyalizme karşı milli çıkarlarımızın tümünü satlığa çıkaran ihanet çetesi MC Yunanistan karşısında aslan kesilmektedir. Ülkemizi yağmalayan, bütün iç-işlerine müdahale eden emperyalistlerin işbirlikçisi MC Yunanistan karşısında gövde gösterisi yapmaktadır. Demirel'in Yunanistan'a karşı "milli çıkarlarımızı koruma sözlerini ettiği günlerde Çağlayangil Rusya'ya milli çıkarlarımızı peşkeş çekmektedir. Faşist MC daha dün ABD emperyalistlerinin önünde el ovuşturup dilenir, AET emperyalistlerine taviz üzerine taviz verirken bu tüm milli çıkarlarımıza ihanet etmişti. Savunulacak olan milli çıkarlarımız emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin ayakları altındaki bu milli haklarımızdır.

Türkiye halkının Yunanistan halkıyla alıp veremiyeceği hiçbir meselesi yoktur. Yıllardır yaratılan düşmanlıklara rağmen Türkiye ve Yunanistan halkları kardeştir.

DURUM

Baş.ta.sa.1'de

lışmaktadır.

İki süper devlet arasındaki bu hegemonya ve yayılma mücadelesi, işbirlikçi egemen sınıflarca daha fazla manevra yapma imkanı sağlamakta, bu ise ülkemizde emperyalist talan ve sömürünün daha da katmerleşmesini, ülkemizle genel olarak emperyalist devletler arasındaki ekonomik ve siyasi bağımlılık ilişkilerinin daha fazla kuvvetlenmesini beraberinde getirmektedir.

MC faşistlerinin Rusya ile yaptıkları son andlaşmalar, Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizde ekonomik ve siyasi alandaki yayılmasına hız kazandıracaktır. Bir yandan Amerikan emperyalizminin hegemonyasının devam etmesi, bir yandan da Rus sosyal-emperyalizminin yeni mevziler kazanması, genel olarak emperyalizmle ezilen halk yığınları arasındaki çelişkiyi, özel olarak da işbirlikçi egemen sınıflarla halk arasındaki çelişkiyi keskinleştirmekte, fakat işbirlikçi egemen sınıfların emperyalistlere bağımlılığını artırmaktadır.

Bir yandan bu durum, yani emperyalist sömürü ve yağmanın artması, bir yandan kapitalist sistemin ekonomik buhranının dünya çapında derinleşme eğilimi göstermesi ve bunun ülkemize yansıması bir yandan da istikrarsız ekonomik yapı, bütün bunlar, Türkiye'de genel ekonomik buhranı derinleştiren etkenlerdir.

Genel olarak alım gücünün düşmesi, periyodik fiyat artışları, para değerinin düşürülmesi v.b. ekonomik buhranın derinleşmekte olduğunun en somut göstergeleridir.

Kısaca ifade edersek, emperyalist baskı ve talanın şiddetlenmesi kapitalizmin genel ekonomik buhranının derinleşmesine, buhranın derinleşmesi ise emperyalist baskı ve talanın daha da şiddetlenmesine sebep olmaktadır.

Bu durumun sosyal ve siyasal platformdaki zorunlu sonucu, sınıf çelişkilerinin -subjektif anlamda- keskinleşmesi, sınıf mücadelesinin yükselmesidir, işbirlikçi egemen sınıflar iktidarına karşı ezilen halk kitlelerinin muhalefetinin kabarmasıdır.

İşbirlikçi egemen sınıflar, bugün, bir yandan ekonomik buhranın bütün yükünü geniş emekçi yığınlarına aktarmaya, bir yandan da ezilen halk kitlelerinin faşist ve sosyal-faşist karşı-devrimci baskı ve teröre karşı gelişen siyasi mücadelesini bastırmaya çalışmaktadır. Halka karşı girişilen baskı ve terörün bir yanını, günümüzde, faşist ve sosyal-faşist saldırı ve katliamlar, sosyal-faşistlerin yığın örgütlerinde devrimci ve yurtseverlere karşı giriştikleri tasfiye hareketleri;bir yanını ise, faşist diktatörlüğün belli "gedikleri" kapatma girişimleri, uzun vadede Devlet Güvenlik Mahkemelerini kurma, kısa vadede ise Askeri Mahkemeleri DGM yerine geçirme çabaları oluşturmaktadır.

Bu meselenin bir yönüdür.

Meselenin ikinci yönü ise, işbirlikçi egemen sınıfların hemen hemen bütün kesimlerinin, ekonomik ve siyasi buhrana geçici de olsa bir çözüm yolu bulmak amacıyla istikrarlı bir siyasal yapı istemeleridir. İstikrarlı bir siyasal yapıya giden yol ise, egemen sınıflara göre, erken seçimden geçmektedir. Erken seçim, aynı zamanda, hem egemen sınıflar arasındaki siyasi birliği sağlamlaştırmanın bir aracı, hem de egemen sınıflarla halk arasındaki çelişkileri geçici de olsa törpülemenin bir vesilesi olacaktır.

Özetle, emperyalist baskı ve talanın arttığı, ekonomik buhranın derinleştiği ve siyasi buhranın giderek olgunlaşmaya başladığı bu dönem, aynı zamanda, egemen sınıfların halka karşı saldırılarını yoğunlaştırdıkları bir dönemdir, faşist ve sosyal-faşist terörün en geniş halk yığınlarını hedef aldığı bir dönemdir.

O halde:

- Genel olarak emperyalist baskı ve yağmaya karşı, özel olarak Rus sosyal-emperyalizminin ekonomik ve siyasi alanda hızlanan yayılmasına karşı,

- Faşist ve sosyal-faşist karşı-devrimci baskı ve teröre karşı en geniş eylem birliğini sağlayalım.

- Faşist ve sosyal-faşist saldırılar karşısında hiç bir ekonomik, demokratik ve siyasi mevziyi terketmeyelim ve yeni mevziler kazanmak için mücadele edelim.

Yerli gericiliğe karşı mücadelenin zaferi buradan geçer.

Halk güçleri arasına kin ve düşmanlık tohumları ekmek için çalışanlar, eğer halka ve devrime hizmet etmekte samimi iseler, tuttukları yolu terketmelidirler

"Devrimci Gençlik Dergisi"nin 17. sayışında HALKIN KURTULUŞU'NUN görüşlerini savunan proleter devrimciler hakkında, halk düşmanlarından en gözü dönmüşlerinin kullandıklarından daha ağır bir dille yazılmış iki yazı yayınlandı. Hemen her satırı yalan ve küfürle dolu, en iyimser yorumla proleter devrimcilere çamur atma zihniyetiyle kaleme alınmış olan bu yazılar kışkırtıcı, devrimciler arasında kin ve düşmanlık tohumları eken bir karakter taşımaktadır. Aralarındaki farlılıklara rağmen halk saflarında yer alan siyasi güçler arasındaki uzlaşabilir çelişkileri aşılması zor uçurumlara dönüştürme çabasında olanları ele vermektedir.

HALKIN KURTULUŞU'NUN sürekli olarak vurguladığı gibi, halkın güçlerinin birliği, halk içinde yer alan farklı sınıf ve kesimlerin çıkarları doğrultusunda bir çizgi izleyen siyasi akımlar, hareketler örgütler arasında karşılıklı olarak dostluk, saygı ve birlik ruhunun olması halkın ve devrimin çıkarınadır. Bunun tersi bir durum ise, sadece ve sadece halk düşmanları, devrim düşmanları tarafından arzulanır ve onlar, halk saflarında birlik değil düşmanlık, karşılıklı saygı ve dostluk değil artan bir kin ve çatışma ortamını yaratmak, derinleştirmek için ellerinden geleni esirgemezler, esirgememektedirler de. Halka ve devrime düşmanlık noktasında aralarında hiçbir anlaşmazlık olmayan Amerikancı faşistler ve sosyal faşistler, halk güçlerinin birleşmesinin önüne geçebilmek için saldırı, baskı, kışkırtma, sırt sıvazlayarak kandırma v.b. yöntemlere, sınıf mücadelesinin keskinleşmesine bağlı olarak daha yoğun başvurmaktalar. Onların her türlü alçaklığı yaparak, sürdürdükleri bu saldırıların ilk adımdaki boy hedefi proleter devrimcilerdir. Son aylarda olup bitenlere kısaca göz atmak Amerikancı faşitlerle, sosyal faşistlerin proleter devrimcileri halk kitlelerinden tecrit etmek, güçsüz düşürmek, onlara ağır darbeler indirebilmek için nasıl elbirliğiyle hareket ettiklerini göstermektedir. Millet, Tercüman, Hürriyet, Ürün, Kitle, Yürüyüş v.b. paçavralarında "maocular", "maocu bozkurtlar", "sağa-sola saldırmaktan başka amacı olmayan bir avuç saldırgan" v.b. demagojiler yapıp, proleter devrimciler, yurtseverler hakkında aşağılık iftiralar yayarak proleter devrimcilere, yurtseverlere yöneltikleri ve sürdürmek istedikleri saldırılarına gerekçe hazırlamaya çalışıyorlar. Proleter devrimcilere küfrederek, haklarında adice yakıştırmalarda bulunarak devrime ve bütün devrimcilere kara çalmaya, ezilen ve sömürülen kitlelerin, devrimcilere duydukları sevgi ve güveni sarsmaya çalışmak halk ve devrim düşmanlarının eskiden beri sarıldıkları bir silahtır. Halkın, devrimin ve devrimcilerin yeminli düşmanlarının korosuna katılıp, ideolojik mücadele adı altında onların dilini kullanmak halka ve devrime karşı bir nebze olsun sorumluluk duymakla bağdaşabilir mi?

HALKIN GÜÇLERİNİ BÖLMEK, HALK SAFLARINDA VAROLAN UZLAŞABİLİR ÇELİŞKİLERİ UZLAŞMAZ DÜŞMANLIKLAR HALİNE GETİRMEYE ÇALIŞMAK FAŞİSTLER VE SOSYAL FAŞİSTLERİN ARZULADIKLARI BİRŞEYDİR.

Halkın yükselen mücadelesi, Amerikancı faşist diktatörlüğün ve sosyal faşistlerin saldırı ve planlarını boşa çıkarmaktadır. ABD işbirlikçisi hakim sınıflar, derinleşen ekonomik ve siyasi buhranın yükünü gönüllerinden geçtiği biçimde halkın sırtına yıkamamakta, tersine halkın yükselen mücadelesi çözüm imkanlarını daraltmakta buhranı daha da derinleştirmektedir. Sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, proleter devrimcilerin işçi sınıfı hareketiyle kaynaşma yolunda yeni mesafeler alışı, emekçi kitlelerin her geçen gün artan sayıda, proleter devrimcilerin önderliği altında toplanmakta oluşu v.b. sosyal emperyalizmin işbirlikçisi sosyal faşistlerin teşhir ve tecrit olmalarını beraberinde getirmektedir. Sosyal faşistler, sosyal emperyalizmin ülkemizdeki yayılmasının desteğine, bugün için birçok demokratik kitle örgütünün yönetimini gasbetmiş olmalarına rağmen işbirlikçi iğrenç yüzlerini eskisi kadar kolay gizleyememekte, gün geçtikçe tecrit olmalarının önüne geçememektedirler. Proleter devrimciler, yurtseverler işçi sınıfı ve diğer emekçi kitlelerle kaynaşma, onların mücadelesine önderlik etme yolunda başarılı adımlar attıkça bu hainlerin maskesi biraz daha düşmektedir. Sosyal faşistler, halkın yükselen mücadelesini işlerine gelen sınırlar içinde tutabilmelerinin bir şartının da, lakın saflarında düşmanlık ve güvensizlik yaratmak, uzlaşabilir çelişkileri her yola başvurarak uzlaşmaz hale getirebilmek, böylelikle halkın güçlerinin birleşmesini, mücadelesinin daha da güçlenmesini önlemek için güçlerinin yettiği her yola başvurmakta, her alçaklığı yapmaktadırlar. Onlar, bölücü ve karşı-devrimci propagandalarını, modern revizyonizmle arasındaki bütün bağları atamamış, halk ve devrim düşmanı sosyal faşistlerle aralarına ayırım çizgisini çekememiş orta yolcu siyasi hareketler (Devrimci Gençlik Dergisi'nin de dahil olduğu) üzerinde yoğunlaştırmakta etkili kılmaya çalışmaktadırlar. Proleter devrimciler hakkında en aşağılık yalan ve dedikodular yaymaktan, orta yolcu siyasi akımların sırtını sıvazlamaya kadar her yola başvurarak onlarla proleter devrimcilere ve yurtseverlere karşı bir cephe oluşturmaya çalışmaktadırlar. Proleter devrimcilerle diğer devrimcileri birbirlerine düşürmek için zorbaca yöntemlerle çözmeye teşvik ederek aralarındaki çelişkilerin uzlaşmaz hal almasına, birbirlerine karşı kin ve öfkeyle dolmalarına, böylelikle de orta yolcu siyasi hareketlerin proleter devrimcilerle birlikte yer almaları gereken saflardan uzaklaşarak sosyal emperyalizmin işbirlikçisi karşı-devrimci merkezlerinin etki alanına girmeleri zeminini yaratmaya çalışmaktadırlar. Orta yolcu hareketlerin içinde devrimci yurtsever unsurların yanısıra modern revizyonizmle aralarına ayırıcı sınır çekememelerinin sonucu revizyonist unsurlarda bulunmaktadır. Ve sosyal faşistlerin, halk güçlerinin birliğini engelleme faaliyetleri, bu revizyonist unsurların faaliyetlerine de yansımakta onlarda aynı yöntemleri kullanmakta, bunları savunmaktadırlar. Bu nedenle sosyal faşistlerin halk ve devrim düşmanı planlarını bozguna uğratmak, halkın ve devrimin çıkarlarının zedelenmemesi için gereken titizliği göstermek görevi yalnızca proleter devrimcilerin değil, orta yolcu hareketlerin içinde yer alan devrimcilerin, yurtseverlerin de görevidir.

HALK İÇİNDEKİ ÇELİŞKİLERİN ÇÖZÜMÜ İÇİN DOĞRU MÜCADELE ANLAYIŞINI HAKİM KILMAYA ÇALIŞMAK PROLETER DEVRİMCİLERİN OLDUĞU KADAR, DİĞER DEVRİMCİ VE YURTSEVERLERİNDE GÖREVİDİR.

Proleter devrimciler, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, kendilerine yönelen ve sosyal faşistlerin ekmeğine yağ süren tarzdaki saldırılar karşısında, halka ve devrime karşı sorumluluklarının gerektirdiği soğukkanlılı-

PROLETER DEVRİMCİ
HÜSEYİN GÜZEL
8 MART 1976 GÜNÜ KATLEDİLMİŞTİ

Devrimci anısı mücadelemize ışık tutuyor

Bugün tüm dünyada ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda mücadele eden, ezilen milletler ve halklar; bu mücadelenin en bilinçli, yiğit, fedakar evlatlarını kaybediyorlar. Türkiye devrimci hareketinin yiğit evlatlarından işçi Hüseyin Güzel de, 8 Mart 1976 tarihinde halkın kurtuluşu davasında, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda, faşist katiller tarafından kahpece kurşunlandı.

29 Şubat Pazar günü, İzmir İkiçeşmelik durağında, eli kanlı halk düşmanlarından Serdar Turan adlı bir faşist tarafından, işçiler kurşun yağmuruna tutuldu. İşçilerden Hüseyin Güzel, Önder Kodan, Vildan Yaşar ağır bir biçimde yaralandılar. Hüseyin Güzel, 8 Mart günü sabaha doğru, kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak öldü.

Faşist diktatörlüğün polisleri, halkın üzerine kurşun yağdırarak cenazeyi İzmir'den İmranlı'ya kadar hiçbir il ve ilçeye uğramadan kaçırmıştır. Faşist diktatörlüğün polisleri cenazeyi kaçırırlarken, Hüseyin'in babası ve amcaları şöyle diyordu: "Bizim dirimizden korktukları gibi ölümüzden de korkuyorlar!" Faşist MC hükümetinin cenaze törenine bile tahammülü yoktu. Halkın üzerine ateş açarak ölüm kusmaya başladılar.

İmranlı halkı şehidini bağrına bastı

İmranlı halkı şehidini bağrına basmış ve büyük bir cenaze töreni düzenlemiştir. Halkın bu içten davranışı ve yükselen anti-faşist mücadele dalgası ilçedeki gericilerin telaşa düşmesine sebep olmuştur. Halkın kenetlenmesi ve beraberliği faşist MC iktidarını o kadar korkutmuştur ki, başta İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk olmak üzere, halk düşmanı partilerin Sivas il ve ilçe başkanları ve adamları gece yarısı İmranlı'ya gelerek birtakım komplolar tezgahlamışlardır. Devrimcileri ve yurtseverleri baskı altına almak için kolluk kuvvetlerini harekete geçirmişlerdir. "Cenaze törenine katıldıkları" gerekçesiyle 270 öğrenci (ilkokul öğrencileri de) ve 25 öğretmen ile bir kısım işçi ve köylü gözaltına alınmıştır. İmranlı halkının cenaze töreninde birlik ve beraberliği, bu faşist oyunların geçerli olmadığını göstermiştir. Baskı, terör ve zulüm, halkımızın gelişen devrimci mücadelesini durduramayacaktır. Bizler HALKIN KURTULUŞU görüşünü savunan devrimciler olarak, ölümünün 1. yılında Hüseyin Güzel'in köyünü ve etraf köyleri dolaştık. Çıkan bildirileri dergileri, kitapları halka dağıttık. Hüseyin Güzel'in öldürülüşünü, babası, annesi ve amcalarının da yardımıyla anlattık. Faşist diktatörlüğün Türkiye'nin her yerinde yurtseverleri, emekçileri katlettiğini, işkence yaptıklarını ve zindanlara attıklarını anlattık.

HÜSEYİNLER ÖLMEZ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORALIM!
NE ABD, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

İZMİRLİ DEVRİMCİLER

Proleter devrimcilerin birliği, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele içinde gerçekleşir

26 Şubat Cumartesi günü Istanbul'da, CHP Istanbul Kadınlar Kolu tarafından "Evlat Acısına Son" sessiz yürüyüş ve mitingi tertiplendi. Aşağıda miting öncesi ve miting esnasında gelişen olayları açıklamak istiyoruz.

Bizler; HALKIN KURTULUŞU, Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Sesi siyasetlerini savunan yurtsever kadınlar olarak, bu miting konusunda konuşmak için toplandık. Halkın Gücü'ne daha önce yaptığımız çağrılara rağmen, toplantıya katılmadılar, son anda mitinge katılmama kararlarını ilettiler.

Tartışmaların başında dört siyasetin de kararları mitinge katılma doğrultusundaydı. Halkın Birliği ve HALKIN KURTULUŞU yürüyüş sessiz olacağı için, kendi pankartlarımızı mutlaka açmamız gerektiğini, diğer anti-revizyonist kuruluşlarla ilişkiye geçerek mitinge daha güçlü bir şekilde gitmemiz gerektiğini savundu. Halkın Sesi ise güçsüz olacağımızı, çatışma çıkarsa tecrit edileceğimizi, bu nedenle pankartlarımızı gerekirse açmadan da mitinge katılabileceğimizi savundu. Halkın Sesinin bu tavırları dikkat çekicidir. "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganının bu en "güçlü" savunucuları; daha önce "Gençliğe Can Güvenliği" yürüyüşünde olduğu gibi "Evlat Acısına Son" yürüyüşünde de teslimiyetçi tavrını ortaya koydu. İKD ve İGD'nin etkinliğinin açıkça belli olduğu bir sessiz yürüyüşte en önemli propaganda aracımız olan pankartımızı açmamamız gerektiğini iddia etmekle, revizyonizmle uzlaşma yönlerini de gösterdi. Kendilerinin dışındaki bütün siyasetleri "revizyonizmle uzlaşma", "pasifizm", "kitle kuyrukçuluğu" ile suçlayan Halkın Sesi diğer yandan da, "devrimcilerin önderlik ettiği eylemde kendi sloganımızı savunuruz, sosyal-faşistlerin veya diğer siyasetlerin önderliğindeki mitinglerde gerekirse kendi temel sloganlarımızı atmayabiliriz" diyerek, başka siyasetlere yönelttikleri suçlamalarının sahipliğini yine en iyi kendileri yapmaktadırlar. Onların bu tavırları oportünist, sınıf uzlaşmacı siyasetlerinden kaynaklanmaktadır.

Halkın Yolu ise baştan doğru bir tavırla, mitinge pankartlarımızla katılmayı savunurken, son toplantıda aniden katılmama kararlarını bildirdi.

Halkın Yolu'nu bir daha uyarmak istiyoruz. Halkın Sesi gibi oportünist bir siyasetle, proleter devrimci olma yolunda ilerleyen siyasetler arasında her zaman bir orta yol bulmak ve onları uzlaştırmaya çalışmakla, proleter devrimcilerin birliği hiçbir zaman gerçekleştirilemez. Halkın Yolu'ndaki arkadaşların bu konuda daha uyanık, daha gerçekçi ve halka karşı sorumluluğun bilinci için de kararlar vermeleri gerekir.

Mitingin bir gün öncesine kadar, bütün siyasetlerin tavrı mitinge katılma doğrultusundaydı. Artık taktiksel sorunlar tartışılıyordu. Ama mitinge bir gün önce yapılan son toplantıda tavırlar değişti. Halkın Yolu ve Halkın Sesi katılmama kararları olduğunu bildirdiler. Halkın Sesi, güçsüz olduğumuzu, tecrit edileceğimizi, pankartlarımızın mutlaka engelleneceğini, oradaki gücümüzle sosyal-faşistlere karşı mücadele edemiyeceğimizi, mutlaka olay çıkacağını ve bunun sorumluluğunu yüklenemiyecekleri ni getirdiler. Buna karşılık Halkın Birliği katılma doğrultusundaki kararlarını savundu. HALKIN KURTULUŞU'nun bu yürüyüş konusundaki kararları baştan beri katılma doğrultusundaydı. Ancak yürüyüşten bir gün önce, işleyişteki bir aksaklık katılmama kararının getirilmesine yol açtı. Fakat hemen arkasından bu yanlış tavır düzeltilerek, HALKIN KURTULUŞU'nun esas kararı olan mitinge katılma kararı uygulandı. HALKIN KURTULUŞU bu tavır değiştirme konusundaki hatasını kabul etmektedir. Ayrıca bu hatalı tavır, bir çok arkadaşa katılmama kararının iletilmesine, ve bu hata düzeltildikten sonra, arkadaşlara esas kararımızı iyi bir şekilde ulaştırılmamasına yol açtı. İletişimdeki bu aksaklık, yürüyüş için yeterli güç toplayamamızın bir nedenidir.

Yürüyüş günü, Halkın Birliği ve HALKIN KURTULUŞU siyasetindeki yurtsever kadınlar miting alanında saflarını aldılar. Mitingin başında gördüğümüz Halkın Sesi'nden birkaç arkadaşı yurtseverlerin safına çağırdığımızda reddettiler ve bizi "pankartınızı açmayın, size saldıracaklar, güçsüzsünüz, tecrit olacaksınız, bu adamlara karşı birşey yapamazsınız." gibi sözlerle etkilemeye çalıştılar. Fakat biz onlara kesin tavrımızı belirttik.

"ANALAR MİTİNGİ„ RÜYASI (!)
Sosyal-faşistler emekçi anaları böyle düşlüyor

Tursa olsun Halkın Yolu ve Halkın Birliği ile birleşmeye çalışmayı yeteri kadar ciddiye almadığımız bir gerçektir.

3. Halkın Yolu ve Halkın Birliği ile ittifakı gerçekleştirmek yerine TEP ve SP ile ittifakı sürdürmeyi tercih etmek yanlıştı.

İttifak çalışmalarında TEP, SP gibi partilerden başlamanın gereğini esas olarak tecrit zincirini kırmak zorunluluğu ile formüle etmiştik. Bunu son günlerde modern revizyonistlerin pervasızca sürdürdükleri "bir avuç Maocu", "goşist" demagojisine bağlıyor, bu demagojinin bozulmasının da bir ölçüde sağlanabileceğini düşünüyorduk. Fakat

De.sa.7.sü.7'de

HALKIN KURTULUŞU

Alman hakim sınıflarının Türkiyeli devrimci ve yurtseverleri sınırdışı etme kararına karşı direnelim

Alman polisi Hagen'de MİT'le işbirliğinin yeni bir örneğini sergiledi. Yabancılar polisinin işçi ve yabancı düşmanı görevlisi "Ludwig" Alman siyasi polisi ve MİT'le işbirliği halinde devrimci öğrenci Salih Karadeniz hakkında "derhal sınır dışı kararı" verdi.

Türkiye'deki faşist iktidarı hedef alan 16 Ekim 1976'da yapılan yürüyüş, ve bu yürüyüşe karşı polis, faşist, MİT işbirliği ile gerçekleştirilen kanlı saldırıyı protesto amacına yönelik ikinci 18 Aralık 1976'da yapılan "KAHROLSUN FAŞİST POLİS TERÖRÜ" yürüyüşüne katılmayı ve sorumluluk almayı "Almanya'daki kamu düzenini bozucu ve faşist Türk hakim sınıfları ile ilişkileri zedeleyici" olarak gerçeklendirme ve bu devrimcinin Almanya'da kalmasını "sakıncalı" olacağına karar vermektedirler.

Daha bir sürü saçma gerekçelerle düzenledikleri "derhal sınır dışı" kararlarının bir yerinde "....illegal olarak ülkemizin güvenliğini tehdit etmeye devam edeceğiniz anlaşılmaktadır..." denilmektedir. Ve bu kararın "Almanya ile Türkiye arasında 15.3.1927 tarihinde imzalanan anlaşmaya da aykırı düşmediği" söylenmektedir.

Almanya'daki tekelci burjuvaziye Türkiye'deki faşizme karşı mücadele sloganlarını içeren yürüyüş çağrı bildirisini de karara gerekçe olarak göstermektedirler.

Kapitalizmin derinleşen ekonomik krizi ve buna karşı kitlelerin yükselen mücadeleleri karşısında sömürü ve talan düzenlerini devam ettirme çabası içindeki Alman hakim sınıfları ve onların baskı aracı polis, Alman halkı ve yabancı işçiler üzerindeki zulüm ve terörü her geçen gün daha da arttırmaktadırlar. Polis tarafından yapılan işkenceler adam öldürmeler, evlere baskınlar, yabancı işçilere karşı her türlü terör günlük uygulamalar haline gelmektedir. En yakın örnek, Dortmund'da Yunanistan'lı bir işçinin polis tarafından dövülerek alçakça öldürülmesidir.

Gösterileri engellemeye çalışan Alman polisi, buna engel olamayınca Hagen Türkiyeli İşçi Öğrenci Derneği ve aktif üyeleri üzerindeki baskıları yoğunlaştırdı. Keyfi gerekçeler ile üyeleri sorguya çekti, resim ve parmak izlerini alarak fişledi. Uydurma gerekçelerle haklarında dava açtı. Dernek üyesi bir yurtseverin "bir polisin arabasının teker vidalarını gevşeterek sabotaja teşebbüs ettiği" iddia edilerek hakkında dava açıldı. Dernek üyelerinin oturma müsaadelerinin uzatılmasında türlü güçlükler çıkarılmaktadır.

HTİÖD ve aktif üyeleri üzerinde uygulanan bu terör genelinde Alman halkı, özelinde tüm yabancı işçiler üzerinde uygulanan baskı ve terörün bir parçasıdır.

Alman tekelci burjuvazisinin sömürü, zulüm ve baskılarına, onların maşası Alman polisinin terörüne karşı direnelim!

Türkiyeli devrimci öğrenci Salih Karadeniz hakkındaki "SINIR DIŞI" kararı derhal kaldırılsın!

KAHROLSUN ALMAN TEKELCİ BURJUVAZİSİNİN ALMAN HALKI VE ÖZELLİKLE YABANCI İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ, BASKI VE ZULMÜ!
KAHROLSUN FAŞİST POLİS TERÖRÜ!
KAHROLSUN ALMAN POLİSİNİN MİT, SAVAK VE BENZERİ FAŞİST ÖRGÜTLERLE İŞBİRLİĞİ!